

മൗലിക സത്യങ്ങൾ, മൂല്യമുള്ള ജീവിതത്തിന്

ജീവശാസ്ത്രങ്ങൾ

വാല്യം 13

നവംബർ 2015

ലക്കം 11

യഥാർത്ഥ പ്രവാചകനും
യഥാർത്ഥ ആത്മീയതയും
സാക്ഷ്യം
ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തുന്നതിനുള്ള തടസ്സങ്ങൾ
സാമൂഹ്യ ലോഭം ബ്രഹ്മകീർത്തി

JEEVAMOZHICAL
ജീവമൊഴികൾ

നാമാ... നിത്യജീവന്റെ മൊഴികൾ
നിന്റെ പക്കലുണ്ടല്ലോ (ശ്യാഹ. 6:68)

വാല്യം 13 നവംബർ 2015 ലക്കം 11

വാർഷിക വരിസംഘ

ഇന്ത്യയിൽ	Rs.100/-
ഇന്ത്യയ്ക്കു വെളിയിൽ	Rs.700/-

എം.ഒ./ഡി.ഡി.
അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം:

ജീവമൊഴികൾ

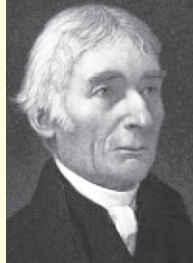
കുമാരനല്ലൂർ പി.ഒ., കോട്ടയം
കേരള - 686 016.
ഫോൺ 0481-2391519, 8281027519
e-mail: jeevamozhikal@gmail.com
www.jeevamozhikal.org

**മാസിക സംബന്ധിച്ചും
മീറ്റിംഗുകൾ സംബന്ധിച്ചും
കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക്:**

- തിരുവനന്തപുരം 9496100850
- ആലപ്പുഴ 9447597048
- തിരുവല്ല 9495204619
- കോഴഞ്ചേരി 9446650658
- പെരുവ 9446096355
- കുത്താട്ടുകുളം 9447820090
- തൃശ്ശൂർ 9349745575
- പാലക്കാട് 9495228673
- നെല്ലിപ്പൊയിൽ 9495575692
- (കോഴിക്കോട്)
- വയനാട് 9656128665

മൊഴിമുത്തം

**ഈ വഴിയിലൂടെ ഒരിക്കൽ മാത്രം,
അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ തന്നെ**

ഞാനീ ലോകത്തിലൂടെ ഒരിക്കൽ മാത്രം കടന്നു പോകും. അതുകൊണ്ട് ഒരു മനുഷ്യജീവിക്ക് എന്തെങ്കിലും നന്മ ചെയ്യാനോ എന്തെങ്കിലും സഹായം ചെയ്യാനോ ആകുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ ഇപ്പോൾ അതു ചെയ്യണം.

ഞാനതു മാറ്റിവയ്ക്കാൻ പാടില്ല. അവഗണിക്കാൻ പാടില്ല. കാരണം ഇതുവഴി ഞാനിനി കടന്നുപോകയില്ല

- സ്റ്റീഫൻ ഗ്രെല്ലറ്റ്

വിശ്വാസത്തിന്റെ ദുരന്ദർശിനി

അതാ കുറേ ലക്ഷ്യം എനിക്കു വളരെ വ്യക്തമായി കാണാം.

ഞാനൊന്നും കാണുന്നില്ലല്ലോ

കാണുന്നതിനെന്നല്ല കാണാത്തതിനെന്നത്രേ ഞങ്ങൾ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കാണുന്നത് താൽക്കാലികം, കാണാത്തതോ നിത്യം. 2 കൊരി. 4:18.

© 2007 Michael D. Waters
www.joyfultoons.com

യഥാർത്ഥ പ്രവാചകനെ (കള്ളപ്രവാചകനെയും) തിരിച്ചറിയുന്ന വിധം

ദൈവം തന്നെ കൈവിട്ടു കളഞ്ഞാൽ ദൈവജനത്തിനു പിന്നെ എന്താണു പ്രതീക്ഷിക്കാനുള്ളത്? അത്തരം ഒരു സങ്കടകാലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആസാഫിന്റെ ആധിയാണ് എഴുപത്തി നാലാം സങ്കീർത്തനം.

“ദൈവമേ, നീ ഞങ്ങളെ സദാ കാലത്തേക്കും തള്ളിക്കളഞ്ഞത് എന്ത്?” എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടാണ് അയാൾ ആവിലാപ കീർത്തനം ആരംഭിക്കുന്നതു തന്നെ. തുടർന്ന് ആസാഫ് ചുറ്റും കാണുന്നതെല്ലാം പ്രത്യാശയുടെ ഒരു നൂറുങ്ങുവെട്ടും പോലും നൽകാത്ത ഒട്ടേറെ കറുത്ത ചിത്രങ്ങളാണ്: ശത്രുക്കൾ വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിനു തീവയ്ക്കുന്നു, തിരുനിവാസത്തെ ഇടിച്ചു നിരത്തി അശുദ്ധമാക്കുന്നു, മരക്കൂട്ടത്തിന്മേൽ കോടാലി ഓങ്ങുന്നു, ദേശത്തിലെ ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ പള്ളികളെയും ചൂട്ടുകളയുന്നു, അവർ സമാഗമന സ്ഥലത്തിന്റെ നടുവിൽ അലറുന്നു... എവിടെയും തകർന്നടിഞ്ഞ നഷ്ടാവശിഷ്ടങ്ങളും നിത്യശൂന്യങ്ങളും മാത്രം. ‘പണ്ടു പണ്ടേ സമ്പാദിച്ച തന്റെ സഭയെ’ ദൈവം തന്നെ മറന്നു കളഞ്ഞ അവസ്ഥ (74:2).

ആട്ടെ, ദൈവം തന്റെ സഭയെ കൈവിട്ടു കളഞ്ഞതിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ തെളിവ് എന്താണ്? അതു ‘യാതൊരു പ്രവാചകനും ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ശേഷിച്ചിട്ടില്ല’ എന്നതാണെന്ന് ആസാഫ് പറയുന്നു (74:9). പ്രവാചകൻ ഒരു കാലഘട്ടത്തിലെ ദൈവത്തിന്റെ ശബ്ദമാണ്. അങ്ങനെയൊരു പ്രവാചകൻ സഭയെ യഥാർത്ഥ ദിശയിലേക്കു നയിക്കുന്ന ആത്മീയ നേതാവാണ്. ആ പ്രവാചക സ്വരം ഇല്ലെങ്കിൽ ദൈവം പൊടുന്നനെ നിശ്ശബ്ദനായതു പോലെയാണ്.

യഥാർത്ഥ പ്രവാചകൻ ഇത്ര പ്രധാനപ്പെട്ട വ്യക്തിയാണെന്നു ദൈവ

യേശുവിനെ മാതൃകയാക്കി വാക്കും പ്രവൃത്തിക്കും ഇടയിലുള്ള ദൂരം പരമാവധി കുറയ്ക്കുവാനുള്ള ശ്രമം യഥാർത്ഥ പ്രവാചകന് എപ്പോഴും ഒരു നിലവിളി നൽകും. യേശുവിന്റെ വിശുദ്ധിയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ കാഴ്ചയാണു തന്റെ പരിമിതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധ്യം അവനു നൽകുന്നത്.

പ്രവൃത്തിയുടെ എതിരാളിയായ സാത്താൻ അറിയാം. അതുകൊണ്ടു തന്നെ അവൻ ദൈവജനത്തെ വഴിതെറ്റിക്കാൻ ആത്മീയ ലോകത്ത് ഇറക്കുന്ന കള്ളനാണയങ്ങളാണു വ്യാജപ്രവാചകന്മാർ.

വ്യാജ പ്രവാചകന്മാർ, ആദ്യ നൂറ്റാണ്ടിൽ തന്നെ ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാന പാദങ്ങളിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന യോഹന്നാൻ അപ്പൊസ്തലൻ ഇവർക്കെതിരെ ആവർത്തിച്ചു മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നത് (1 യോഹന്നാൻ 4:1-3; 2 യോഹന്നാൻ 7-11).

യേശുവും 'കള്ളപ്രവാചകന്മാരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ' എന്ന മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നുണ്ട് (മത്താ. 7:15). അവർ ഉള്ളിൽ ചെന്നായ്ക്കളായിരിക്കെ ആടുകളുടെ വേഷം ധരിച്ചെത്തുന്നതുകൊണ്ടാണ് അനേകർ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടു പോകുന്നത്. അങ്ങനെയൊന്നിടത്ത് ഇവരെ എങ്ങനെ തിരിച്ചറിയാം? ഈ ചോദ്യത്തിനു യേശു നൽകുന്ന മറുപടി 'അവരുടെ ഫലങ്ങളാൽ' എന്നാണ്. "അവരുടെ ഫലങ്ങളാൽ നിങ്ങൾക്ക് അവരെ തിരിച്ചറിയാം. മുളളുകളിൽ നിന്നു മുന്തിരിപ്പഴവും ഞെരിഞ്ഞിലുകളിൽ നിന്ന് അത്തിപ്പഴവും പഠിക്കുമാറുണ്ടോ? (7:16).

യെഹൂദാ നാട്ടിൽ അക്കാലത്തു മുളളുള്ള ചില ചെടികൾ മുന്തിരിപ്പഴം പോലെയും അത്തിപ്പഴം പോലെയും തോന്നിക്കുന്ന പഴങ്ങൾ കായ്ക്കുമായിരുന്നത്രേ. അതുകൊണ്ട് മുളളുകളിൽ നിന്നു മുന്തിരിപ്പഴവും ഞെരിഞ്ഞിലുകളിൽ നിന്ന് അത്തിപ്പഴവും പഠിക്കുമാറുണ്ടോ എന്നു യേശു ചോദിച്ചപ്പോൾ അതു തന്റെ കേൾവിക്കാർക്ക് എത്രയും വ്യക്തമായിരുന്നു. കാഴ്ചയിൽ യഥാർത്ഥ മുന്തിരിപ്പഴവും അത്തിപ്പഴവും പോലെ തോന്നും. പക്ഷേ രുചിച്ചു നോക്കുമ്പോഴാണ് ഇവ യഥാർത്ഥ പഴമല്ലെന്നു മനസ്സിലാകുന്നത്. മാത്രമല്ല ഇവയിൽ ചിലതു വിഷക്കായ്കൾ കൂടിയായിരുന്നതിനാൽ അപകടകാരികളുമായിരുന്നത്രേ. കള്ളപ്രവാചകന്മാർ ഈ മട്ടിലുള്ളവരാണ്.

ക്രിസ്തീയരുപപ്പെട്ടു വന്ന ആദ്യ നൂറ്റാണ്ടിൽ തന്നെ ഇവരുടെ എണ്ണവും പെരുകിയപ്പോൾ കള്ളപ്രവാചകന്മാരെ തിരിച്ചറിയാൻ വ്യക്തമായ ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ ആദിമ സഭയിൽ നൽകിയിരുന്നു. എ. ഡി. നൂറിനോടടുത്തു രചിക്കപ്പെട്ട 'ക്രിസ്തീയ ധർമ്മികത സംബന്ധിച്ച ഒരു പുസ്തകം' പിന്നീടു കണ്ടെടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതിൽ യഥാർത്ഥ പ്രവാചകന്മാരെയും കള്ളപ്രവാചകന്മാരെയും തിരിച്ചറിയാനുള്ള മൂന്നു ലക്ഷണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ ഇന്നും പ്രസക്തമാണെന്നു തോന്നുന്നു:

ഇതിൽ ഒന്നാമത്തെ ലക്ഷണമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് ഒരാൾ തനിക്കായി പണം ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ അയാൾ കള്ളപ്രവാചകനാണെന്നു തിരിച്ചറിയണം എന്നതാണ്.

യേശു പഠിപ്പിച്ചതിനോട് ഇതു ചേർന്നു പോകുന്നു. യേശു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾക്കു രണ്ട് യജമാനന്മാരെ സേവിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. നിങ്ങൾ അതിനു തുനിഞ്ഞാൽ ക്രമേണ ഒരു യജമാനനെ വിട്ട് മറ്റു യജമാനനെ സേവിക്കും. ദൈവത്തെയും പണത്തെയുമാണു താൻ ഉദ്ദേശി

യഥാർത്ഥ പ്രവാചകനും യഥാർത്ഥ ആത്മീയതയും

സാക് പുനൻ

പഴയനിയമ വ്യവസ്ഥയിലെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രവാചകനായിരുന്നു യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ. എന്നാൽ പുതിയ ഉടമ്പടിയിൻകീഴിലുള്ള ഏറ്റവും ചെറിയ വ്യക്തിപോലും യോഹന്നാൻ സ്നാപകനിലും അധികമായ ഒന്നതും പ്രാപിക്കുമെന്ന് യേശു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്

(മത്താ. 11:11). സ്നാപകയോഹന്നാ നെക്കാളും ഉന്നതനായ ഒരുവനാ കുക - ഇത് അദ്ഭുതകരമായ ഒരു വിളി തന്നെ.

പഴയ ഉടമ്പടിയിൻകീഴിലെ ശുശ്രൂ ഷയെക്കാൾ പുതിയ ഉടമ്പടിയിൻ കീഴിലുള്ള ശുശ്രൂഷ അത്യന്തം ഉന്നതമായ ഒരു ദൈവവിളിയാണ്.

ശിംശോനു പുറമേയുള്ള സിംഹങ്ങളെ ജയിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ ജഡത്തിൽ വസിച്ചിരുന്ന സിംഹങ്ങളെ ജയിക്കുവാൻ ശിംശോനു കഴിഞ്ഞില്ല.

മോശ, ഏലിയാവ്, യോഹന്നാൻ സ്പനാപകൻ തുടങ്ങിയവരെപ്പോലെ യുദ്ധ പഴയനിയമ ദൈവഭൃത്യന്മാരുടെ ജീവിതത്തിൽനിന്ന് നമുക്കു പഠിക്കാവുന്ന പല കാര്യങ്ങളുണ്ട്. അവർ കല്പനകൾ പാലിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവത്തെ സേവിച്ചപ്പോൾ ഇന്നു നാമൊരു ദൃഷ്ടാന്തം പിന്തുടർന്നു കൊണ്ടാണ് ദൈവത്തെ സേവിക്കേണ്ടത്.

ഒരു ദൈവഭൃത്യനായിരിക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്തെന്നു കാണിക്കുന്നതിന് ഇന്ന് യേശുവാണ് നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തം. യേശു എങ്ങനെയാണ് നമ്മുടെ മഹാപുരോഹിതനായത്? അത് തന്റെ അദ്ഭുതകരമായ ശുശ്രൂഷയിലൂടെയല്ല; പിന്നെ യോ സകലത്തിലും തന്റെ സഹോദരന്മാരായ നമ്മോടു തുല്യനായിത്തീർന്നിട്ട് നമുക്കു ദൃഷ്ടാന്തമായി ഭവിച്ചതിലൂടെത്തന്നെയാണ്.

പിതാവ് സകല മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്മേലും തനിക്ക് അധികാരം തന്നിരിക്കുന്നുവെന്ന് യേശു പറഞ്ഞു (യോഹ. 17:2). എന്തിനാണ് ഈ അധികാരം നൽകപ്പെട്ടത്? പിതാവു തനിക്കു നൽകിയിട്ടുള്ള എല്ലാവർക്കും നിത്യജീവൻ നൽകുവാനായിട്ടാണെന്ന് അതേ വാക്യത്തിൽ തന്നെ അവിടുന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. നിത്യജീവൻ (eternal life) എന്നുവെച്ചാൽ ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്ത ഒരു ജീവിതം എന്നല്ല, നേരേ മറിച്ച് ആരംഭവും അവസാനവുമില്ലാത്ത ഒരു ജീവിതം എന്നാണർത്ഥം. മറ്റൊരുതരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ദൈവത്തിന്റെ ജീവിതത്തെ അഥവാ ദൈവസ്വഭാവത്തെയാണ് ആ പദം കുറിക്കുന്നത്.

മോശ, യേശുവാ, ശിംശോൻ, ദാവീദ് എന്നു തുടങ്ങിയ പഴയനിയമ

ത്തിലെ ദൈവഭൃത്യന്മാർക്ക് മറ്റുള്ളവരെ ഭരിക്കുവാനും തങ്ങളുടെ മാനുഷശത്രുക്കളുടെമേൽ വിജയം വരിക്കുവാനുമുള്ള അധികാരം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ പുതിയ ഉടമ്പടിയിൻ കീഴിൽ ദൈവഭൃത്യന്മാർക്ക് മറ്റുള്ളവരെ ദൈവ സ്വഭാവത്തിൽ (നിത്യജീവനിൽ) പങ്കാളികളാക്കുവാനും തങ്ങളുടെ ജഡത്തിലെ ദുർമ്മോഹങ്ങളിന്മേൽ വിജയം വരിക്കുവാനുമുള്ള അധികാരമാണ് ദൈവം നൽകിയിട്ടുള്ളത്.

തന്റെ ഭൗമികജീവിതത്തിലെ സകല സാഹചര്യങ്ങളിലും ദൈവസ്വഭാവം പ്രകടമാക്കിയ യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ സാദൃശ്യത്തിലേക്ക് നമ്മുടെ സഹോദരീസഹോദരന്മാരെ നയിക്കുവാനുള്ള അധികാരമാണ് സഭയിൽ ദൈവം നമുക്കു നൽകിയിട്ടുള്ളത്. അതല്ലാതെയുള്ള ഒരധികാരവും നമുക്കില്ല. ദൈവസ്വഭാവത്തിൽ മറ്റുള്ളവരെ പങ്കാളികളാക്കുവാൻവേണ്ടി നമ്മുടെ അധികാരം നാം വിനിയോഗിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നമ്മെത്തന്നെ പരാജയങ്ങളായി നാം കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ദൗർഭാഗ്യവശാൽ ഇന്നു പല ക്രിസ്തീയനേതാക്കന്മാരും പഴയനിയമത്തിലെ ദൈവഭൃത്യന്മാരെപ്പോലെ ആളുകളെ ഭരിക്കുന്നവരാണ്. എന്നാൽ യേശുവും അവിടുത്തെ അപ്പോസ്തലന്മാരും സകല ജനങ്ങളുടെയും ദാസന്മാരായിരുന്നു.

ഏത് ഉടമ്പടിയിൻകീഴിലാണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്? പഴയതിന്റെയോ? അതോ പുതിയതിന്റെയോ?

യേശുവിനെ നമ്മുടെ മുന്നോടി എന്നു തിരുവചനം വിളിക്കുന്നു (എബ്ര. 6:20). നാം പോകേണ്ട വഴിയിൽക്കൂടി നമുക്കു മുമ്പേ പോയവ നാണ് അവിടുന്ന്. ക്രൂശിനെ

സഹിച്ചവനായ യേശുവിനെ നോക്കിക്കൊണ്ട് നമ്മുടെ ഓടം ഓടുവാനും ദൈവവചനം നമ്മെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു (എബ്രാ. 12:1,2). സകലത്തിലും നമുക്കു തുല്യമായി പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനെങ്കിലും അവിടുന്ന് പാപം ചെയ്തില്ല (എബ്രാ. 4:15). അതിനാൽ പാപം ചെയ്യാത്ത അവിടുത്തെ കാൽച്ചുവടുകളെയാണ് നാം പിന്തുടരേണ്ടത് (1 പത്രോ. 2:21, 22).

നമുക്കു പിന്തുടരുവാൻ താൻ ഒരു മാതൃകയായിരിക്കേണ്ടതിനു വേണ്ടി യേശു നമുക്കുള്ള എല്ലാ പരീക്ഷകളും അഭിമുഖീകരിച്ചു. അതു മൂലമാണ് “എന്നെ പിന്തുടരുവിൻ” എന്ന് അവിടുന്ന് പറയുമ്പോൾ അവിടുത്തെ വാക്കുകൾ അതിശക്തമായിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിന്റെ ഇടയന്മാരെന്ന നിലയിൽ നാമും ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ അതേ വഴിയിലൂടെ നടത്തേണ്ടതാണ്. “ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുകാരിയായിരിക്കുന്നതു പോലെ നിങ്ങളും എന്റെ അനുകാരികളാകുവിൻ” എന്നു പൗലോസ് പറഞ്ഞതുപോലെ മറ്റുള്ളവരോടു പറയുവാൻ നാമും കഴിവുള്ളവരായിത്തീരണം (1 കൊരി. 11:1; ഫിലി. 3:17).

“എന്നെ പിന്തുടരേണ്ടാ; ക്രിസ്തുവിനെ മാത്രം പിന്തുടരുവിൻ” എന്നാണ് പല സുവിശേഷ പ്രസംഗകരും പറയുന്നത്. നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുമാറ് വളരെ വിനയഭാവമുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയാണത്. എന്നാൽ അത് വചനാനുസൃതമല്ല. അപ്പോസ്തലന്മാരിൽ ആരും തന്നെ അപ്രകാരമുള്ള ഒരു പ്രസ്താവന ചെയ്തിട്ടില്ല. തങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനെ പിന്തുടരുന്നതുപോലെ ആളുകൾ തങ്ങളെയും പിന്തുടരണമെന്നാണ് അവർ എപ്പോഴും പ്രബോധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്.

പഴയ ഉടമ്പടിയിൻകീഴിൽ ദൈവഭൃത്യന്മാർ ദൈവമുമ്പാകെ നിന്ന് ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തതു കേൾക്കുകയും അനന്തരം തങ്ങൾ കേട്ടതു മറ്റുള്ളവരെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പുതിയ ഉടമ്പടിയിൽ അതു പോരാ. ഇപ്പോൾ ദൈവഭൃത്യന്മാർ പരീക്ഷകളിലും പീഡനങ്ങളിലും കൂടെ കടന്നു പോകയും ആ പീഡനങ്ങളെയെല്ലാം ജയിക്കുവാനാവശ്യമായ ദൈവകൃപ അനുഭവിക്കുകയും അനന്തരം തങ്ങളുടെ മാതൃക പിന്തുടരുവാൻ മറ്റുള്ളവരെ പ്രബോധിപ്പിക്കുകയും വേണം. ആ വിധത്തിലാണ് പുതിയ നിയമശുശ്രൂഷ പഴയതിനെക്കാൾ അത്യന്തം ഉന്നതമായിരിക്കുന്നത്. അതിനു മറ്റതിനെക്കാൾ വളരെ കൂടുതൽ വിലയും കൊടുക്കേണ്ടതത്രേ.

യേശുക്രിസ്തുവാണ് ആടുകളുടെ വലിയ ഇടയൻ. നാം അവിടുത്തെ കീഴിൽ ചെറിയ ഇടയന്മാരാണ്. അതുപോലെതന്നെ യേശു ക്രിസ്തുവാണ് നമ്മുടെ മുന്നോടി. നാം സഭയിൽ മറ്റുള്ളവർക്കു ചെറിയ മുന്നോടികളാകുവാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് പോയ അതേ വഴിയിലൂടെത്തന്നെ നാമും പോകേ

ഒരു ബൈബിൾസ്കൂളിലെ പരിശീലനംകൊണ്ട് നമുക്കു പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ ശുശ്രൂഷകരാകുവാൻ സാധ്യമല്ല. ബൈബിളിലുള്ള യഥാർത്ഥ അപ്പോസ്തലന്മാരിലും പ്രവാചകന്മാരിലും ആരുംതന്നെ ഒരു ബൈബിൾസ്കൂളിലൂടെ വന്നവരല്ല. കെമിസ്ട്രി പഠിക്കുന്നതുപോലെ ഒരു ക്ലാസ്സുമുറിയിൽ അടച്ചിരുന്നു കൊണ്ട് നമുക്കു ബൈബിൾ പഠിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ജീവിതത്തിലെ സാഹചര്യങ്ങളുടെ മധ്യത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു തിരുവചന ദാഗങ്ങളുടെ അർത്ഥം നമുക്കു ഗ്രഹിപ്പിച്ചു തരുന്നു. അങ്ങനെയാണ് അപ്പോസ്തലന്മാർ അതു പഠിച്ചത്. ഇന്നും ദൈവഭൃത്യന്മാർ അതു പഠിക്കുന്നത് ആ വിധത്തിൽ തന്നെ.

ണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സ്വയം ജയാളിയാ യിത്തീർന്നിട്ടു മറ്റുള്ളവരോട് “ഞങ്ങൾ ജയാളിയാ യിരിക്കുന്നതു പോലെ നിങ്ങളും ആകുവിൻ” എന്നു പ്രബോധിപ്പിക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിയും (വെളി. 3:21).

പുതിയനിയമ ശുശ്രൂഷയുടെ രഹസ്യം

തന്റെ ഫലപ്രദമായ ശുശ്രൂഷയുടെ രഹസ്യം ഈ വാക്കുകളിലൂടെ പൗലോസ് വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കു

ന്നു: “ദൈവം ഞങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്ന അതേ ശക്തികൊണ്ട് ഞങ്ങൾ യാതൊരു കഷ്ടതയിലുമുള്ളവരെ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിവുള്ളവരാകേണ്ടതിന് ഞങ്ങളുടെ കഷ്ടതകളിലൊക്കെയും അവിടുന്ന് ഞങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു” (2 കൊരി. 1:4).

ആത്മീയമായ അഭ്യസനം ലഭിക്കേണ്ടതിന് പൗലോസിന് അനേകം കഷ്ടതകളിലൂടെ കടന്നുപോകേണ്ടതായിവന്നു. താൻ പീഡനങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോയപ്പോൾ തനിക്കു ലഭിച്ച അതേ ശക്തി മറ്റുള്ളവർക്കു പകർന്നുകൊടുക്കുവാൻ ആ വിധത്തിൽ മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. അത്തരമൊരഭ്യസനം കൂടാതെ പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ ശുശ്രൂഷകന്മാരാകുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല.

പഴയ ഉടമ്പടിയിൽ കീഴിൽ അഭിഷേകം പ്രാപിച്ച ഒരു ശിംശോനും പുതിയ ഉടമ്പടിയിൽ കീഴിൽ അഭിഷേകം പ്രാപിച്ച ഒരു പൗലോസും തമ്മിൽ വമ്പിച്ചൊരു വ്യത്യാസമുണ്ട്. ശിംശോനു പുറമേയുള്ള സിംഹങ്ങളെ ജയിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നു. പൗലോസിനാകട്ടെ, തന്റെ ജഡത്തിൽ വസിച്ചിരുന്ന സിംഹങ്ങളെ ജയിക്കുവാനുള്ള ആത്മശക്തിയാണ് ലഭിച്ചത്. ആ സിംഹങ്ങളെ ജയിക്കുവാൻ ശിംശോനു കഴിഞ്ഞില്ല.

പഴയ ഉടമ്പടിയിൽ കീഴിൽ ദൈവഭൃത്യന്മാർ ദൈവമുമ്പാകെ നിന്ന് ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തതു കേൾക്കുകയും അനന്തരം തങ്ങൾ കേട്ടതു മറ്റുള്ളവരെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പുതിയ ഉടമ്പടിയിൽ അതു പോരാ. ഇപ്പോൾ ദൈവഭൃത്യന്മാർ പരീക്ഷകളിലും

പീഡനങ്ങളിലും കൂടെ കടന്നു പോകയും ആ പീഡനങ്ങളെയെല്ലാം ജയിക്കുവാനാവശ്യമായ ദൈവകൃപ അനുഭവിക്കുകയും അനന്തരം തങ്ങളുടെ മാതൃക പിന്തുടരുവാൻ മറ്റുള്ളവരെ പ്രബോധിപ്പിക്കുകയും വേണം. ആ വിധത്തിലാണ് പുതിയ നിയമ ശുശ്രൂഷ പഴയതിനെക്കാൾ അത്യന്തം ഉന്നതമായിരിക്കുന്നത്. അതിനു മറ്റുതിനെക്കാൾ വളരെ കൂടുതൽ വിലയും കൊടുക്കേണ്ടതത്രേ.

ഒരു ബൈബിൾസ്കൂളിലെ പരിശീലനംകൊണ്ട് നമുക്കു പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ ശുശ്രൂഷകരാകുവാൻ സാധ്യമല്ല. ബൈബിളിലുള്ള യഥാർത്ഥ അപ്പോസ്തലന്മാരിലും പ്രവാചകന്മാരിലും ആരുംതന്നെ ഒരു ബൈബിൾസ്കൂളിലൂടെ വന്നവരല്ല. കെമിസ്ട്രി പഠിക്കുന്നതു പോലെ ഒരു ക്ലാസ്സുമുറിയിൽ അടച്ചിരുന്നു കൊണ്ട് നമുക്കു ബൈബിൾ പഠിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ജീവിതത്തിലെ സാഹചര്യങ്ങളുടെ മധ്യത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു തിരുവചന ഭാഗങ്ങളുടെ അർത്ഥം നമുക്കു ഗ്രഹിപ്പിച്ചു തരുന്നു. അങ്ങനെയാണ് അപ്പോസ്തലന്മാർ അതു പഠിച്ചത്. ഇന്നും ദൈവഭൃത്യന്മാർ അതു പഠിക്കുന്നത് ആ വിധത്തിൽ തന്നെ. ആ വിധത്തിൽ മാത്രമേ നിത്യ ജീവനിൽ പങ്കാളികളാകുവാൻ വേണ്ടി മറ്റുള്ളവരെ നയിക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിയൂ. യേശുവിനെ പിന്തുടരുന്നതിൽക്കൂടെയാണ് പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ ശുശ്രൂഷകരായി നാം തീരുന്നത്.

പഴയ ഉടമ്പടിയുടെ കീഴിൽ ആളുകൾക്ക് പരിപൂർണ്ണതയിലേക്കു മുന്നേറുവാൻ സാധ്യമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ പുതിയ ഉടമ്പടിയിൽ നമുക്ക് അതു സാധ്യമാണ് (എബ്രാ. 6:1,2 വാക്യങ്ങളെ 7:19 നോടുകൂ

ബന്ധിപ്പിച്ചു ചിന്തിക്കുക).

എന്നാൽ നാം സ്വയം പരിപൂർണ്ണതയിലേക്കു മുന്നേറുന്നവരെല്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവരെ അതിലേക്കു നടത്തുവാനും നമുക്കു സാധ്യമല്ല. ജഡത്തിലെയും ആത്മാവിലെയും സകല കന്മഷങ്ങളിൽനിന്നും നാം നമ്മെത്തന്നെ വെടിപ്പാക്കി ദൈവഭയത്തിൽ വിശുദ്ധിയെ തികയ്ക്കുകയും യേശു നിർമ്മലനായിരിക്കുന്നതുപോലെ സ്വയം നിർമ്മലീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ മാത്രമേ അത്തരമൊരു ജീവിതത്തിലേക്കു മറ്റുള്ളവരെ നയിക്കുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കുകയുള്ളൂ (2 കൊരി. 7:1; 1 യോഹ. 3:3). വേറെ യാതൊരു മാർഗ്ഗത്തിലും അതു സാധ്യമല്ല.

നാം മറ്റുള്ളവർക്ക് ചെറിയ മുന്നോടികളായിത്തീരണം. അതിലേക്കുവേണ്ടിയാണ് മറ്റൊരാൾ വിശ്വാസികളും കടന്നു പോകുന്നതിലധികമായി ദൈവം നമ്മെ വിവിധ ശോധനാ സാഹചര്യങ്ങളിലൂടെ കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നത്. അങ്ങനെ മാത്രമേ അവർക്ക് യഥാർത്ഥ ഇടയന്മാരായിത്തീരുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അല്ലാത്തപക്ഷം നാം കൂലിക്കാരായിത്തീർന്ന് സ്വന്തം ലാഭമോ മനുഷ്യരിൽനിന്നുള്ള മാനമോ തേടുന്നവരായിത്തീരും.

നമ്മുടെ സഭയിലുള്ള മറ്റുള്ളവർ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളെയും നാം അഭിമുഖീകരിക്കണമെന്ന് ഇതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാകുന്നില്ല. അത് അസാധ്യമാണ്. നമ്മുടെ എല്ലാവിധ സാഹചര്യങ്ങളെയും അഭിമുഖീകരിച്ചിട്ടല്ല, പിന്നെയോ നാം പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാ പരീക്ഷകളാലും പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടാണ് യേശു നമ്മുടെ മുന്നോടിയായി

നമ്മിൽ ചിലർക്കുള്ളതുപോലെ ഒരു മദ്യപനായ പിതാവോ കലഹക്കാരിയായ ഭാര്യയോ അനുസരണം കെട്ട മക്കളോ യേശുവിന് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നമുക്ക് ഇന്നു ചെയ്യേണ്ടി വരുന്നതു പോലെ ഒരു ലൈസൻസ് ലഭിക്കാൻവേണ്ടി ഗവണ്മെന്റ് ഓഫീസിന്റെ മുമ്പിലുള്ള നീണ്ട ക്യൂവിൽ കാത്തുനിൽക്കേണ്ട ആവശ്യവും യേശുവിന് ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എങ്കിലും അവിടുന്ന് നമ്മുടെ മുന്നോടിയായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ നാം ഇന്ന് അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന എല്ലാ പരീക്ഷകളെയും തന്റെ കാലത്തെ വ്യത്യസ്ത സാഹചര്യങ്ങളിൽ അവിടുന്ന് അഭിമുഖീകരിച്ചിരുന്നു.

അതീർന്നത് (എബ്രോ. 4:15). നമ്മിൽ ചിലർക്കുള്ളതുപോലെ ഒരു മദ്യപനായ പിതാവോ കലഹക്കാരിയായ ഭാര്യയോ അനുസരണം കെട്ട മക്കളോ യേശുവിന് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നമുക്ക് ഇന്നു ചെയ്യേണ്ടി വരുന്നതു പോലെ ഒരു ലൈസൻസ് ലഭിക്കാൻവേണ്ടി ഗവണ്മെന്റ് ഓഫീസിന്റെ മുമ്പിലുള്ള നീണ്ട ക്യൂവിൽ കാത്തുനിൽക്കേണ്ട ആവശ്യവും യേശുവിന് ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എങ്കിലും അവിടുന്ന് നമ്മുടെ മുന്നോടിയായിരുന്നു.

എന്തെന്നാൽ നാം ഇന്ന് അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന എല്ലാ പരീക്ഷകളെയും തന്റെ കാലത്തെ വ്യത്യസ്ത സാഹചര്യങ്ങളിൽ അവിടുന്ന് അഭിമുഖീകരിച്ചിരുന്നു.

നമ്മുടെ സഹോദരീ സഹോദരന്മാർ നേരിടുന്ന എല്ലാവിധ പരീക്ഷകളിലും കൂടെ ദൈവത്തിനു നമ്മെയും കടത്തിവിടേണ്ടതായി വരുന്നു. എന്നാൽ അവരെ നാം സേവിക്കുകയും നിത്യജീവനിലേക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്യണമെങ്കിൽ ഈ പരീക്ഷകളിലെല്ലാം നാം വിജയികളായിത്തീർന്നേ മതിയാവൂ. അങ്ങനെയാണ് നാം പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ ശുശ്രൂഷകരായിത്തീരുന്നത്.

മൂപ്പന്മാർ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിനു മാതൃകകളായിത്തീരണമെന്ന് പത്രൊസ് അപ്പൊസ്തലൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നു (1 പത്രൊ. 5:3). തിമോഥെയോസ് വാക്കിലും നടപ്പിലും സ്നേഹത്തിലും വിശ്വാസത്തിലും നിർമ്മലതയിലും വിശ്വാസികൾക്കു മാതൃകയായിരിക്കണമെന്ന് പൗലോസ് അദ്ദേഹത്തിന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു (1 തിമൊ. 4:12).

എല്ലാറ്റിനും മുമ്പേ നാം വാക്കിൽ മാതൃകകളായിരിക്കണം. നമ്മുടെ വാക്ക് എപ്പോഴും സൗമ്യവും കൃപയോടു കൂടിയതും ആയിരിക്കണം. വ്യർത്ഥ സംസാരത്തിൽ നിന്നും പരദൂഷണത്തിൽ നിന്നും നാം തികച്ചും സ്വതന്ത്രരായിരിക്കണം. ഒരാൾ നമ്മോടു രഹസ്യമായി ഒരു കാര്യം പറയുന്നപക്ഷം അതു നമ്മുടെ ഭാര്യമാർ പോലും അറിയാനിടയാകാതെ രഹസ്യമായി നാം സൂക്ഷിക്കണം.

സ്നേഹത്തിൽ നാം മാതൃകകളായിരിക്കണം. മറ്റുള്ളവർ നമ്മോട് എന്തു പറഞ്ഞാലും എന്തു ചെയ്താലും അവരോടുള്ള നമ്മുടെ സ്നേഹം

ഹം മാറ്റമില്ലാതെ നിലനിൽക്കണം. വിശ്വാസത്തിൽ നാം മാതൃക കളായിരിക്കണം. നാം നേരിടുന്ന എല്ലാ ശോധനാ സാഹചര്യങ്ങളിലും ഒരിക്കൽപോലും നാം ഭയചകിതരാകുന്നില്ലെന്നും നമ്മെ വിടുവിക്കുവാൻ ദൈവം കഴിവുള്ളവനാണെന്ന വിശ്വാസം എപ്പോഴും നമുക്കുണ്ടെന്നും ആളുകൾ കാണാൻ ഇടയാകണം.

നിർമ്മലതയിൽ നാം മാതൃകകളായിരിക്കണം. നമ്മുടെ സഭയിലുള്ള യുവസഹോദരന്മാരും സഹോദരിമാരും പരസ്പര ബന്ധത്തിൽ നിർമ്മലമായിരിക്കണമെന്നു നാം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടോ? ആ രംഗത്ത് നാം നൂറുശതമാനവും നിർമ്മലരായിരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അപ്രകാരം പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ നമുക്കു സാധ്യമല്ല.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു ആജീവനാന്തദാസൻ (a bondslave of Christ)

പൗലോസ് തന്നെത്തന്നെ യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ ആജീവനാന്തദാസൻ അഥവാ അടിമയെന്നാണ് വിളിക്കുന്നത് (റോമർ 1:2). ആദ്യ കാലത്തെ അപ്പോസ്തലന്മാരെല്ലാം ഇപ്രകാരമുള്ളവരായിരുന്നു. യേശു ക്രിസ്തു ഇന്നു കാത്തിരിക്കുന്നതു ഭൃത്യന്മാർക്കുവേണ്ടിയല്ല, ആജീവനാന്തദാസന്മാർക്കുവേണ്ടിയാണ്. ഒരു ഭൃത്യനും ഒരു ആജീവനാന്തദാസനും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഭൃത്യൻ ശമ്പളത്തിനുവേണ്ടി പണിയെടുക്കുന്നു; ആജീവനാന്തദാസനാകട്ടെ ശമ്പളം ലഭിക്കുന്നില്ല. പുതിയ ഉടമ്പടിയിൽ കീഴിൽ ദൈവത്തിനു ഭൃത്യന്മാരായില്ല; ആജീവനാന്തദാസന്മാർ മാത്രമേ ഉള്ളൂ.

താൻ അപ്പോസ്തലന്മാരായി വിളിച്ചവർക്ക് യേശു ഒരിക്കലും

പൂർണ്ണസമയ പ്രവർത്തനത്തിൽ കർത്താവിനെ സേവിക്കുന്നതിന്റെ സർവ്വോന്നതമാതൃക ഒരപ്പോസ്തലനെന്ന നിലയിൽ പൗലോസ് നയിച്ചിരുന്ന ജീവിതത്തിൽ നാം കാണുന്നു. അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ മതേതരമായ ഒരു തൊഴിൽ ചെയ്തുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ആരുടെയും ദാനങ്ങളെ ആശ്രയിക്കാതെ ജീവിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമമായ മാർഗ്ഗം.

ശമ്പളത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണ് നാമെങ്കിൽ നമുക്കു പുതിയനിയമശുശ്രൂഷകന്മാരാകുവാൻ സാധ്യമല്ല.

ശമ്പളം വാഗ്ദാനം ചെയ്തില്ല. പൂർണ്ണസമയക്രിസ്തീയവേലയ്ക്കായി വിളിക്കപ്പെട്ടവരാണ് നാമെങ്കിൽ ഒരിക്കലും ശമ്പളത്തിനായി വേല ചെയ്യുകയില്ലെന്ന് മനസ്സിൽ ഉറച്ചുകൊള്ളുക. അല്ലാത്തപക്ഷം നാം മനുഷ്യരുടെ ഭൃത്യന്മാരായി മാറിപ്പോകും. ആളുകൾ നമുക്കു ദാനങ്ങൾ തരുമെന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ നാം സഭകളിൽ സേവനമനുഷ്ഠിക്കരുത്. അവരിൽ നിന്നു നാം ഒന്നും പ്രതീക്ഷിക്കാതിരിക്കേത്തന്നെ അവർ അതു ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. എങ്കിലും നാം ആരിൽനിന്നും ഒന്നും പ്രതീക്ഷിക്കരുത്.

മാത്രമല്ല, നമ്മെക്കാൾ താണ ജീവിതനിലവാരമുള്ളവരിൽനിന്നും പണമൊന്നും സ്വീകരിക്കയില്ലെന്ന ഒരു പ്രമാണവും നാം സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്.

എങ്കിലും പൂർണ്ണസമയ പ്രവർത്തനത്തിൽ കർത്താവിനെ സേവിക്കുന്നതിന്റെ സർവോന്നതമാതൃക ഒരപ്പൊസ് തലനെന്ന നിലയിൽ പൗലൊസ് നയിച്ചിരുന്ന ജീവിതത്തിൽ നാം കാണുന്നു. അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ മതേതരമായ ഒരു തൊഴിൽ ചെയ്തുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ആരുടെയും ദാനങ്ങളെ ആശ്രയിക്കാതെ ജീവിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമമായ മാർഗ്ഗം (1 കൊരി. 9:14,18; 2 കൊരി. 11:7,15; അപ്പൊ. 20:33,34).

ശമ്പളത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണ് നാമെങ്കിൽ നമുക്കു പുതിയനിയമശുശ്രൂഷകന്മാരാകുവാൻ സാധ്യമല്ല. നാം ക്രിസ്തുവിന്റെ ആജീവനാന്ത ദാസന്മാരായിരിക്കണം. നമുക്കു സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനവകാശമുണ്ടെന്നു നാം ചിന്തിക്കുന്നപക്ഷം അപ്പോൾ നാം ശമ്പളം വാങ്ങുന്ന ഭൃത്യരാണ്, ആജീവനാന്തദാസന്മാരല്ല. ഒരു അടിമയ്ക്ക് യാതൊന്നിനും അവകാശമില്ല; മാനം, പ്രശസ്തി എന്നിവയ്ക്കു പോലും.

നമുക്കു താമസിക്കുവാൻ ദൈവം ഒരു വീടു തരുന്നപക്ഷം അതിൽ നാം നന്ദിയുള്ളവരാണ്. എന്നാൽ നമുക്കു താമസിക്കാൻ വീടില്ലെങ്കിൽ അനെയും നാം അവിടുത്തെ സേവിക്കും. നാം വാസ്തവമായും ക്രിസ്തുവിന്റെ ആജീവനാന്ത ദാസന്മാരായിരിക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം പണിയുവാനുള്ള പദവി അവിടുന്നു നമുക്കു നൽകിയെന്ന കാര്യം തന്നെ നമുക്കു

മതിയായ പ്രതിഫലമാണ്.

ദൈവത്തിന് ആജീവനാന്ത ദാസനായ ഒരുവന്റെ ഭൂതം, വർത്തമാനം, ഭാവി എന്നിവയെപ്പറ്റി റോമർ 6:22ൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

1. ഭൂതകാലം - അയാൾ ബോധപൂർവമായ പാപത്തിൽനിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവനാണ്.
2. വർത്തമാനകാലം - മേൽക്കുമേൽ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന വിശുദ്ധീകരണമെന്ന ഫലം അയാൾക്കു സിദ്ധിക്കുന്നു.
3. ഭാവിക്കാലം - നിത്യജീവൻ അഥവാ ദൈവസ്വഭാവപൂർണ്ണത അയാൾക്കു ലഭിക്കും.

ഒന്നാമതായിത്തന്നെ ബോധപൂർവമായ പാപത്തിൽ (conscious sin) നിന്നു നാം സ്വതന്ത്രരാകണം. ഒട്ടധികമാളുകളും തങ്ങളുടെ രഹസ്യ പരാജയങ്ങളെപ്പറ്റി വിലപിക്കുന്നില്ല. ആ കാരണത്താലാണ് പാപത്തിന്മേൽ വിജയമുള്ള ഒരു ജീവിതത്തിലേക്ക് അവർ എത്തിച്ചേരാത്തത്. നമ്മുടെ ചിന്താജീവിതത്തിലുള്ള അശുദ്ധി, നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ ആ മേഖലയെ മറ്റുള്ളവർ കാണാത്തതുകൊണ്ട്, പ്രധാന കാര്യമല്ലെന്നു ചിലർ ചിന്തിച്ചേക്കാം. എങ്കിലും ആ മേഖലയിലാണ് നാം ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് അവിടുന്നു നമ്മെ പരിശോധിക്കുന്നത്.

രണ്ടാമത്, നാം ദൈവത്തിന്റെ ആജീവനാന്തദാസന്മാരാണെന്നിൽ വർദ്ധമാനമായ വിശുദ്ധീകരണമാണ് (progressive sanctification) നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നുദ്ഭവിക്കുന്ന പ്രാഥമികഫലം. മറ്റുള്ളവരെ ക്രിസ്തുവിലേക്കു നയിക്കുന്നതും അവരെ വിശ്വാസത്തിൽ വളർത്തുന്നതും അതിന്റെ രണ്ടാംതരമായ ഒരു

ഫലം മാത്രമാണ്. നാം യഥാർത്ഥത്തിൽ ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നവരെങ്കിൽ നമ്മുടെ പ്രയത്നം മൂലം വ്യക്തിപരമായ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ വർദ്ധമാനമായ ദൈവിക സ്വഭാവം ഉളവാകുകതന്നെ ചെയ്യും.

വിശുദ്ധീകരണമെന്നത് ക്രമാനുഗതമായ ഒരു പരിപാടിയാണ്. അതിൽ നമ്മുടെ ജഡത്തിൽ വസിക്കുന്ന തിന്മയെപ്പറ്റി നമുക്ക് അധികമധികം വെളിച്ചം ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. യേശുവിന്റെ മരണം നാം നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ വഹിക്കുമ്പോൾ ഓരോരോ മേഖലകളിൽ നാം അധികമധികം യേശുവിന്റെ ജീവനിൽ പങ്കാളികളായിത്തീരും. നാം ശുദ്ധീകരണം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ നമുക്കു ചില കാര്യങ്ങളിൽ അധികമധികം വെളിച്ചം ലഭിക്കും. ഉദാഹരണമായി കുടുംബാംഗങ്ങളോടു സംസാരിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ സംഭാഷണത്തിലെ പരുഷ സ്വരം, നമ്മോടു വിരോധിക്കുന്നവരോടുള്ള സ്നേഹരാഹിത്യം, ശുശ്രൂഷയിൽ സ്വന്തമാനമന്വേഷിക്കുന്ന പ്രവണത, വ്യർത്ഥ സംസാരം, കളിവാക്ക്, നമ്മുടെ പ്രസംഗത്തിന്റെ നിർജ്ജീവത എന്നു തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ ദൈവം നമുക്ക് അധികമധികം ബോധം വരുത്തും.

അവസാനമായി, ഒരു ആജീവനാന്തദൈവദാസൻ ദൈവസ്വഭാവത്തിലുള്ള പങ്കാളിത്തത്തെ (നിത്യജീവനെ) അതിന്റെ എല്ലാ സമ്പൂർണ്ണതയോടുംകൂടെ പ്രാപിക്കുവാൻ വാഞ്ചിച്ച് കാത്തിരിക്കുന്നവനായിരിക്കും. ആ ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുവാനാണ് എല്ലാ ദൈവദാസന്മാരും

ആകാംക്ഷയോടെ മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

ദൈവത്തിന്റെ അടിമകളെന്ന നിലയിൽ ഈ ഭൂമിയിൽ ഒട്ടനേകം കഷ്ടതകളിലും തെറ്റിദ്ധാരണകളിലുംകൂടെ നമുക്കു കടന്നുപോകേണ്ടി വരാം. എന്നാൽ അവസാനം വരെയും നാം സ്നേഹത്തിൽ നിലനിന്നാൽ ഒടുവിൽ കർത്താവിനെ നാം കാണുമ്പോൾ അതൊക്കെ നിസ്സാരകാര്യങ്ങളെന്നു നമുക്കു ബോധ്യപ്പെടും.

പുതിയനിയമത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകന്മാരെന്ന നിലയിൽ നമ്മുടെ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ആക്ഷേപം വരാതിരിക്കേണ്ടതിന് നാം ഒന്നിലും ഇടർച്ചയ്ക്കു കാരണമുണ്ടാക്കരുതെന്നു പൗലൊസ് നമ്മെ ഓർപ്പിക്കുന്നു. മറിച്ച് എല്ലാറ്റിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ ആജീവനാന്തദാസന്മാരെന്ന നിലയിൽ ബഹുസഹിഷ്ണുത, കഷ്ടതകൾ, ക്ലേശാനുഭവങ്ങൾ, ദുരിതങ്ങൾ, അധാനം, ഉറക്കില്ല, വിശപ്പ്, നിർമ്മലജീവിതം, ദീർഘക്ഷമ, ദയ, നിർവ്യാജസ്നേഹം എന്നിവയിലും മാനാപമാനങ്ങളിലും ദുഷ്കീർത്തിസൽകീർത്തികളിലും നാം നമ്മെത്തന്നെ അവിടുത്തേക്കു സമർപ്പിക്കണം. മറ്റുള്ളവർ നമ്മെ വഞ്ചകന്മാരെന്നു കരുതുമ്പോഴും സത്യസന്ധരായും, മനുഷ്യരാൽ അറിയപ്പെടാത്തവരെങ്കിലും ദൈവത്താൽ അറിയപ്പെടുന്നവരായും, ദരിദ്രരെങ്കിലും പലരെയും സമ്പന്നരാക്കുന്നവരായും, ഒന്നുമില്ലാത്തവരെങ്കിലും എല്ലാമുള്ളവരായും, ഇടുങ്ങിയഹൃദയത്തോടെ നമ്മെ വീക്ഷിക്കുന്നവരുടെ നേരേ വിശാലഹൃദയരായും നാം ജീവിക്കേണ്ടതാണ് (2 കൊരി. 6:31).

(തുടരും)

ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തുന്നതിനുള്ള തടസ്സങ്ങൾ

സാമൂവൽ ലോഗൻ ട്രെഞ്ചർ

വിശുദ്ധ ജീവിതത്തിന് അത്യാകാംക്ഷയോടെ വാഞ്ഛിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം ദൈവം തന്നുകൊള്ളും എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അലസരായിരിക്കുന്നവർക്ക് അതു ലഭിക്കുന്നില്ല. ഈ അനുഭവം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള തടസ്സങ്ങൾ ദൈവത്തിലോ നമ്മുടെ സാഹചര്യങ്ങളിലോ അല്ല. പിന്നെയോ നമ്മിൽ ഓരോരുത്തരിലുമാണ്. കൃഷിക്കാരൻ അധ്വാനിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മാത്രമേ ഫലം ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ. അതുപോലെ തന്നെ വിശുദ്ധ ജീവിതത്തിന് നാം ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. ആത്മികലോകത്തിലും അധ്വാനിക്കാത്തവർ ഭക്ഷിക്കയില്ല എന്നൊരു പ്രമാണം ഉണ്ട്. ഒരുവൻ വിതയ്ക്കുന്നതു കൊയ്യുകയും ചെയ്യും. അതിനാൽ ഈ വാഞ്ഛയോടുകൂടെ ദൈവവചനം പഠിക്കുകയും അധികസമയം ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന വെളിച്ചത്തെ അനുസരിക്കുകയും ദൈവജനത്തോടുള്ള കൂട്ടായ്മയിൽ നടക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ വിശുദ്ധജീവിതം ചെയ്യേണ്ടതെങ്ങനെയെന്നു നമ്മുടെ മുൻപിൽ വെളിപ്പെടുവരും.

യഥാർത്ഥമായ വിശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ തടസ്സങ്ങൾ അപൂർണ്ണമായ

പ്രതിഷ്ഠയും തികവില്ലാത്ത വിശ്വാസവും ആണെന്നു ദൈവവചനവും ദൈവമക്കളുടെ അനുഭവവും സാക്ഷിക്കുന്നു. കേടുവന്ന ഒരു ഘടി കാരം നന്നാക്കണമെങ്കിൽ അതു നന്നാക്കുന്നവന്റെ കയ്യിൽ പൂർണ്ണമായി ഏല്പിക്കണം. ഒരു രോഗിക്കു സൗഖ്യം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ വൈദ്യന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ചോദ്യം ചെയ്യാതെ അനുസരിക്കണം. ഒരു കപ്പൽ യാത്രക്കാരനു നിശ്ചിത സ്ഥലത്തെത്തണമെങ്കിൽ കപ്പിത്താനെ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു കപ്പലിൽ കയറണം. അതുപോലെ എന്റെ ആത്മാവിൽ പറ്റിയിരിക്കുന്ന കേടുകളെ പോക്കുന്നതിന് ഞാൻ എന്നെ കർത്താവിന്റെ കരങ്ങളിൽ ഏല്പിക്കുകയും ഈ ജീവിതയാത്രയിൽ നിശ്ചിതസ്ഥലത്ത് എത്തണമെങ്കിൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ പടകിൽ കയറുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

ദൈവം പറയുന്ന വ്യവസ്ഥകളെ ചോദ്യം ചെയ്യാതെ അനുസരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ വിജയം സാധ്യമല്ല. ഒരിക്കൽ ഒരു വിശ്വാസിനി ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചു. “കർത്താവേ, നീ എന്നെ എവിടെ അയച്ചാലും ഞാൻ അവിടെ പോകുന്നതിന് തയ്യാറാണ്. എന്നാൽ...” ഇപ്രകാരം ‘എന്നാൽ’ എന്ന ഒരു പദം

അവളുടെ പ്രതിഷ്ഠയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവളുടെ സേവനം പരാജയത്തിൽ അവസാനിച്ചു. പിന്മാറ്റക്കാരനായ ഒരു വിശ്വാസിയെക്കുറിച്ച് എനിക്കറിയാം. പുകവലി പാപമല്ല, എന്നു താൻ സമാധാനപ്പെട്ടതിനാൽ അത് ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന ദൈവശബ്ദത്തെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ രഹസ്യമായി പുകവലിച്ചു വന്നു. അത് അവനെ പിന്മാറ്റത്തിലേക്കു നടത്തി. പിന്നീടു ഞാൻ അവനെ അറിയുന്നത് തെരുക്കളിൽ അലഞ്ഞു നടക്കുന്ന ഒരു മദ്യപനയായിട്ടത്രേ. ദൈവത്തിനു ഹൃദയത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കാൻ കഴിയാതിരിക്കുന്നത് ജീവിതത്തിൽ ഉപേക്ഷിക്കാൻ സന്നദ്ധതയില്ലാത്ത രഹസ്യ പാപങ്ങൾ നിമിത്തമാണ്.

അവയെ ഉപേക്ഷിക്കാതെ ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനു നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനായിട്ടു മാത്രമല്ല നിന്റെ ആത്മീയ പുരോഗമനത്തിനു കൂടെയാണു നിന്നിൽ നിന്നു സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണം ദൈവം ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. സ്വന്തം ഹിതത്തെയും സ്വഭാവത്തെയും താല്പര്യങ്ങളെയും ഉപേക്ഷിച്ചു, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഹിതത്തെയും താല്പര്യങ്ങളെയും ധരിച്ചനുസരിക്കുന്നതാണ് സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണം. അഥവാ സ്വയത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു ക്രിസ്തുവിനെ ധരിക്കുന്നതത്രേ സമ്പൂർണ്ണ പ്രതിഷ്ഠ. സ്വന്തം ഹിതത്തെ പരിപൂർണ്ണമായി ഉപേക്ഷിച്ചു യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഇഷ്ടം എല്ലാ കാര്യത്തിലും നിറവേറ്റുന്നതിന് എല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് അല്പം പ്രയാസമുള്ള കാര്യമായി നിനക്കു തോന്നിയേക്കാം. ഈ അനുഭവത്തിൽ കൂടെ പോകുന്നവർ ഏറ്റവും ചുരുക്കമത്രേ.

എന്നാൽ ഇതിലൂടെ പോകുന്നതിന് ആഗ്രഹിച്ചു നമ്മെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കുന്ന പക്ഷം പ്രതിഷ്ഠാ ജീവിതം സന്തോഷകരമെന്നു മാത്രമല്ല, വിജയകരമെന്നും നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു.

വിശുദ്ധീകരണത്തിനു തടസ്സമായിരിക്കുന്ന വേറൊരു കാരണം തികവില്ലാത്ത വിശ്വാസമാണ്. അപ്പൊസ്തലനായ പൗലൊസ് തെസ്സലോനിക്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് എഴുതുവോൾ അവരുടെ വിശ്വാസം മക്കദോന്യയിലും അഖായയിലും പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അക്കാലത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നവരിൽ വിശ്വാസത്തിൽ മുന്നേറിയവരെന്നു തെസ്സലോനിക്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെക്കുറിച്ച് പറയാമായിരുന്നു. പ്രതികൂലങ്ങളിലും പ്രയാസങ്ങളിലും നിലനിർത്തിയത് അവരുടെ വിശ്വാസം ആണ്. നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ച് കേട്ടിട്ടു ഞങ്ങൾ ധൈര്യം പ്രാപിച്ചു എന്ന് അപ്പൊസ്തലൻ പറഞ്ഞു. എങ്കിലും അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ കുറവു നിമിത്തം വിശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ തികവിൽ എത്തിച്ചേർന്നില്ല. അതുകൊണ്ടത്രേ 'സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം നിങ്ങളെ മുറ്റും ശുദ്ധീകരിക്കട്ടെ' എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചത്.

ദൈവത്തിൽ നിന്നു ജനിച്ചിട്ടുള്ളവരും, നീതീകരിക്കപ്പെട്ടവരെന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ സാക്ഷ്യം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവരുമായ ഏവർക്കും തങ്ങളുടെ സൽപ്രവൃത്തികളാലല്ല പിന്നെയോ കൃപയാൽ വിശ്വാസം മൂലമാണ് രക്ഷിക്കപ്പെട്ടതെന്നുള്ള ബോധ്യം ഉണ്ട്. എന്നാൽ വിശുദ്ധജീവിതം തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളാലാണ് നേടിയെടുക്കേണ്ടതെന്നു പലരും തെറ്റിദ്ധരിച്ചുപോകുന്നുണ്ട്. "അവർക്കു പാപമോചനവും എന്നില്ലാത്ത വിശ്വാസത്താൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ഇട

യിൽ അവകാശവും ലഭിക്കേണ്ടതിന് അവരുടെ കണ്ണു തുറപ്പാനും അവരെ ഇരുളിൽ നിന്നു വെളിച്ചത്തിലേക്കും സാത്താന്റെ അധികാരത്തിൽ നിന്നു ദൈവത്തിലേക്കും തിരിപ്പാനും ഞാൻ ഇപ്പോൾ നിന്നെ അവരുടെ അടുക്കൽ അയയ്ക്കുന്നു” എന്നു കർത്താവും പൗലൊസിനോടു പറഞ്ഞു. ഇതിൽ നിന്നും വിശുദ്ധീകരണം വിശ്വാസത്താലാണെന്നു തെളിവാകുന്നു. അതിനാൽ വിശുദ്ധീകരണത്തിനു വേണ്ടി വിശ്വാസത്തിന്റെ പൂർണ്ണനിശ്ചയത്തോടു കൂടെ നാം ദൈവത്തിന്റെ അടുത്തു വരേണ്ടതാണ്. ഇപ്രകാരം ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് അവനായി കാത്തിരിക്കയാൽ അവൻ നിന്നിൽ അത്ഭുതപ്രവൃത്തി നടത്തുന്നു. വിശ്വാസവും, പ്രതിഷ്ഠയും ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതത്രേ. അനേകരും ഇതു തങ്ങളുടെ ബുദ്ധികൊണ്ടു സാധിക്കാനത്രേ ഒരുങ്ങുന്നത്.

വിശുദ്ധ ജീവിതം എന്നുള്ളത് അനുഗൃഹീതമായ ഒരു അനുഭവമാണ്. കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിരൂപമായ വിശ്വാസിയുടെ ആളതാഞ്ഞ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്ന അനുഭവമത്രേ അത്. പക, വിദ്വേഷം, ക്രോധം, അസഹിഷ്ണുത, ദ്രവ്യാഗ്രഹം, നിഗളം, ദുർമ്മാർഗ്ഗം, ഭയം, ലോകസ്നേഹം, സ്വയം എന്നിവ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു കഴുകിക്കളയുന്നതാണു വിശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ അനുഭവം. വിശുദ്ധീകരണം വിശ്വാസിയെ താഴ്മയും വിനയവും ഉള്ളവനാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിലുള്ള സഹിഷ്ണുത, ദയ, ദീർഘക്ഷമ, ആർദ്രത, മനസ്സലിവ്, സ്നേഹം, വിശ്വാസം, നിസ്സാർത്ഥത, സൽപ്രവൃത്തികളിലുള്ള തീക്ഷ്ണത എന്നിവ, വിശുദ്ധീകരണം വിശ്വാസിയിൽ ഉള്ള

വാക്കുന്നു. ജീവിതത്തിലുള്ള ചില വലിയ പാപങ്ങളും തെറ്റുകളും വിട്ടു കളയുന്നതാണ് വിശുദ്ധീകരണം എന്നു ചിലർ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു പോകുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ തങ്ങളിലുള്ള ജഡസ്വഭാവങ്ങളിൽ നിന്നും വിടുതൽ ലഭിക്കാതെ വിശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ അനുഭവം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് അവകാശപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചിലരാണ് വിശുദ്ധീകരണം എന്ന അനുഭവത്തിന് എതിരാളികളായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളത്.

ബാഹ്യമായ ചില പാപങ്ങളെ അവർ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളവർ ആയിരുന്നെങ്കിലും ആത്മാവിലുള്ള കളങ്കങ്ങളിൽ നിന്നു വിശുദ്ധീകരണം പ്രാപിച്ചിരുന്നില്ല. സ്വർണ്ണഖനികളിൽ നിന്നെടുക്കുന്ന സ്വർണ്ണത്തോട് ഇടകലർന്നിരിക്കുന്ന ഇതരവസ്തുക്കളെ അരിച്ചു മാറ്റിക്കളയുന്നതുകൊണ്ടു സ്വർണ്ണം ഏറ്റവും ശുദ്ധമായിത്തീരുന്നില്ല. എന്നാൽ സ്വർണ്ണം ശുദ്ധമായിത്തീരണമെങ്കിൽ തീയിലിട്ട് ഉരുകി, അതിനോട് അഭേദ്യമായ വിധത്തിൽ ചേർന്നിരിക്കുന്ന, അശുദ്ധിയെ നീക്കേണ്ടതാണ്. അതിനാൽ ബാഹ്യമായ ചില പാപങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുമാത്രം മതിയാകുന്നില്ല. അന്തരംഗങ്ങളിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ജഡസ്വഭാവങ്ങളെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അഗ്നിയിൽ ദഹിപ്പിച്ചു കളയേണ്ടത് ആത്യാവശ്യമാണ്. പൂർണ്ണമായ പ്രതിഷ്ഠയോടും, നിർമ്മലമായ വിശ്വാസത്തോടും കൂടെ ചില പ്രത്യേക ദർശനങ്ങളോ, കാഴ്ചകളോ ഉണ്ടാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അതിനായി കാത്തിരിക്കുന്നവരും ഉണ്ട്. വിശുദ്ധീകരണം ലഭിച്ചാൽ പിന്നെ, ബലഹീനതയോ, തോൽവിയോ ഉണ്ടാകയില്ല എന്നു വിചാരിക്കുന്നവരും ഉണ്ട്. ഈ വിധ

ത്തിലുള്ള ചിന്താഗതികളോടുകൂടെ അതിനായി കാത്തിരിക്കുന്നവരത്രേ നിരാശപ്പെട്ടുപോകുന്നത്. എന്നാൽ “ആജ്ഞയുടെ ഉദ്ദേശ്യമോ, ശുദ്ധഹൃദയം, നല്ല മനസ്സാക്ഷി, നിർവ്യാജ വിശ്വാസം എന്നിവയാൽ ഉളവാകുന്ന സ്നേഹം തന്നെ” എന്നുള്ളത് ഇവർ മറന്നു കളയുന്നു. അതിനാൽ വിശുദ്ധീകരണം എന്നുള്ളത് നിർമ്മലഹൃദയവും, തികഞ്ഞ സ്നേഹവും ദൈവത്തോടും മനുഷ്യരോടും കുറ്റമറ്റ മനസ്സാക്ഷിയുമാണ്. സാക്ഷാൽ നിർമ്മലഹൃദയവും അതിൽ നിന്ന് ഉളവാകുന്ന തികഞ്ഞ സ്നേഹവുമാണ് നമുക്ക് ആഗ്രഹിക്കാവുന്നതിൽ ഏറ്റവും വലിയ ആത്മീകാനുഗ്രഹം. യേശുക്രിസ്തു ദൈവപുത്രനായിരുന്നു എങ്കിലും അവൻ തന്നെത്താൻ ഒഴിച്ച്, വേഷത്തിൽ മനുഷ്യനായി ദാസരൂപമെടുത്തു ക്രൂശിലെ മരണത്തോളം, അനുസരണമുള്ളവനായിത്തീർന്നു എന്നുള്ള സത്യം അനേകരും മറന്നു കളയുന്നു. വിശ്വാസി ഈ ലോകത്തിൽ യേശുക്രിസ്തു ജീവിച്ചതുപോലെ ജീവിക്കേണ്ടതാണ്. തന്നെ ലോകം ത്യജിക്കയും “അവൻ രൂപഗുണം ഇല്ല, കോമളത്വം ഇല്ല, കണ്ടാൽ ആഗ്രഹിക്കത്തക്ക സൗന്ദര്യവുമില്ല. അവൻ മനുഷ്യരാൽ നിന്ദിക്കപ്പെട്ടും, ത്യജിക്കപ്പെട്ടും വ്യസനപാത്രമായും ഇരുന്നു” എന്നിങ്ങനെ തന്നെക്കുറിച്ചു പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞത് നിവൃത്തിയാകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ താൻ വിശുദ്ധിയിൽ തികഞ്ഞവനും, സ്നേഹത്തിലും, താഴ്മയിലും, സൗമ്യതയിലും നിസ്തുല്യനുമായിരുന്നു.

യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ ആയിത്തീരണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം നിനക്കുണ്ടോ? അവന്റെ നാമം

നിമിത്തം സകല മനുഷ്യരും നിന്നെ പകയ്ക്കുന്നതിനും, അവനോടുകൂടെ കഷ്ടമനുഭവിക്കുന്നതിനും സന്നദ്ധനാകുന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ അവന്റെ വിശുദ്ധി നിന്റെ അനുഭവമായിത്തീരുവാൻ സാധ്യമാകയുള്ളൂ. എന്നു മാത്രമല്ല, സകല ഭാരവും മുറുകെ പറ്റുന്ന പാപവും വിട്ട്, നിങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളെ ജീവനും വിശുദ്ധിയും ദൈവത്തിനു പ്രസാദവുമുള്ള യാഗമായി സമർപ്പിക്കേണ്ടതും, വിശ്വാസത്തിന്റെ നായകനും, പുർത്തി വരുത്തുന്ന വനുമായ യേശുവിനെ നോക്കി നിങ്ങളുടെ ഓട്ടം സ്ഥിരതയോടുകൂടെ ഓടേണ്ടതുമാണ്. രക്ഷയ്ക്കായി നീ ക്രിസ്തുവിന്റെ അടുക്കൽ ആദ്യം വന്നപ്പോൾ നിന്നിലുള്ള യാതൊരു നന്മയിലും ആശ്രയിക്കാതെ വിശ്വാസത്തോടുകൂടെ വന്നതുപോലെ തന്നെ വിശുദ്ധീകരണത്തിനു വേണ്ടി സകല പാപസ്വഭാവങ്ങളെയും അവനോട് ഏറ്റു പറഞ്ഞ് അവന്റെ അടുക്കൽ വിശ്വാസത്തോടുകൂടെ വരിക. നിന്റെ അനുഭവത്തെ സംശയിപ്പിക്കുവാൻ ശത്രു കൊണ്ടുവരുന്ന സകല പരീക്ഷകളോടും എതിർത്തു നിൽക്കണം. “സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം തന്നെ നിങ്ങളെ മുഴുവനും ശുദ്ധീകരിക്കുമാറാകട്ടെ. നിങ്ങളുടെ ആത്മാവും പ്രാണനും, ദേഹവും അശ്ലേഷം നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ അനിന്ദ്യമായി വെളിപ്പെട്ടും വണ്ണം കാക്കപ്പെടുമാറാകട്ടെ. നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നവൻ വിശ്വസ്തൻ ആകുന്നു. അവൻ അതു നിവർത്തിക്കും” (1 തെസ്സ. 5:23,24). ആയതിനാൽ വിശുദ്ധീകരണത്തിനായി തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവർക്ക് ആ അനുഭവം നൽകുവാൻ ദൈവം വിശ്വസ്തൻ തന്നെ. (തുടരും)

യജമാനനല്ല, ഭൃത്യനാകുക

(കഴിഞ്ഞ ലക്കം തുടർച്ച...)

മനുഷ്യരുടെ ദൃഷ്ടിയിലുള്ള മഹത്വം ദൈവദൃഷ്ടിയിലുള്ള മഹത്വമല്ലെന്ന വസ്തുത നമുക്ക് ഓർക്കാം. മുപ്പതുവർഷക്കാലം മതഭക്തരുടെ രംഗത്തെ നിരീക്ഷിച്ചശേഷം സഭാനേതൃത്വവും ജീവിതവിശുദ്ധിയും പര്യായപദങ്ങളായി പലപ്പോഴും ഇരിക്കുന്നില്ലെന്ന നിഗമനത്തിൽ എത്തിച്ചേരുവാൻ താൻ നിർബ്ബന്ധിതനായിത്തീർന്നതായി ഡോ. ഏ. ഡബ്ല്യു. റോസർ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇൻഡ്യയിലും ഇതൊരു സത്യമാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തുവലിയ പ്രസംഗപീഠങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്നവരും ക്രിസ്തീയവൃത്തങ്ങളിൽ ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങൾ അലങ്കരിക്കുന്നവരും പലപ്പോഴും ദൈവത്തിന്റെ അത്യുന്നത വിശുദ്ധരല്ല. ദൈവത്തിന്റെ ഏറ്റവും ദുർല്ലഭങ്ങളായ രത്നങ്ങൾ പലപ്പോഴും നമ്മുടെ സഭകളിലെ പാവപ്പെട്ടവരുടെയും അറിയപ്പെടാത്തവരുടെയും ഇടയിലാണു കാണപ്പെടുന്നത്.

യോഹന്നാൻ സ്പാനാപകൻ ആയിരുന്നതുപോലെ കർത്താവിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ വലിയവനായിത്തീരുവാനായിരിക്കട്ടെ നമ്മുടെ ആഗ്രഹം (ലൂക്കൊ. 1:15). അതിനു കർത്താവു നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ. യോഹന്നാൻ ദൈവമുമ്പാകെ വലിയവനായിത്തീർന്നതിന് ഒരു കാരണം ഉണ്ടായിരുന്നു.

അദ്ദേഹം സ്വയം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ ക്രിസ്തു വളരണമെന്നും താൻ കുറയണമെന്നുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിലെ ഗാഢമായ വാഞ്ചര (യോഹ. 3:30). ക്രിസ്തു സർവ്വോന്നതനായിത്തീരേണ്ടതിനുവേണ്ടി താൻ പിന്നണിയിൽ മറഞ്ഞുനിൽക്കുവാൻ അദ്ദേഹം എപ്പോഴും ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു.

എല്ലാറ്റിലും ക്രിസ്തു മുമ്പനായിത്തീരണം (കൊലോ. 1:18) എന്നതാണു ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയവാഞ്ചര. നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളും ഈ ഒരു കാര്യമാണു വാഞ്ചരിക്കുന്നതെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയും അധികാരവും നിരന്തരം നമ്മുടെ പിൻബലമായിത്തീരും. നാം പിന്നണിയിലേക്കു മാറുകയും മറയുകയും ചെയ്യണം. ക്രിസ്തു മാത്രം ഉന്നതനായിത്തീരണം.

പലപ്പോഴും മറ്റാരും അറിയാത്തതും എന്നാൽ ദൈവം അറിയുന്നതുമായ സ്വാർത്ഥപരമായ ലക്ഷ്യങ്ങളും പ്രേരണകളും നമുക്കുള്ളപ്പോഴാണു ദൈവത്തിനു തന്റെ നാമത്തോടുള്ള തികഞ്ഞ വിശ്വസ്തതയിൽ തന്റെ ശക്തി നമുക്ക് ഏല്പിച്ചു തരുവാൻ സാധിക്കാതെപോകുന്നത്.

സഹോദരീ സഹോദരന്മാരേ, യോഹന്നാൻ സ്പാനാപകന്റെ മനോ

ഭാവമുള്ള സ്ത്രീപുരുഷന്മാരിലൂടെ മാത്രമാണു ദൈവത്തിനു തന്റെ യഥാർത്ഥസഭയെ പണിയുവാൻ കഴിയുന്നത്. വെളിപ്പാടുപുസ്തകം വെളിവാക്കുന്നതുപോലെ യഥാർത്ഥമായ ഒരു സഭയും ഒരു വ്യാജ സഭയും ഉണ്ട്; ഒരു യെരൂശലേമും ഒരു ബാബിലോണും ഉണ്ട്. തന്നെത്താൻ തുടച്ചു നീക്കിക്കളയുകയും ഒരു ഭൃത്യന്റെ മനോഭാവം പുലർത്തുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കു മാത്രമേ യെരൂശലേം പണിയുവാൻ കഴിയൂ. എന്നാൽ ഏതൊരുവനും ബാബിലോൺ പണിയാം. യെരൂശലേം നിത്യ കാലവും നിലനിൽക്കും; ബാബിലോണിനെയോ ദൈവം വളരെ വേഗം നശിപ്പിച്ചു കളയും (വെളി. 18:21).

ബാബേൽ ഗോപുരം (ബാബിലോണിന്റെ ആരംഭം അവിടെയാണ്) എങ്ങനെയാണു നിലവിൽ വന്നതെന്നു നിങ്ങൾ ഓർക്കുന്നുണ്ടോ? മനുഷ്യർ ഒരുമിച്ചു കൂടിവന്നിട്ട് - “... നമുക്ക് ഒരു പേരും ഉണ്ടാക്കുക” എന്നു പറഞ്ഞു (ഉൽപ. 11:4). വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ബാബിലോണിലെ രാജാവും ഇതേ ആത്മാവിൽ - “ഇതു ഞാൻ എന്റെ ധനമാഹാത്മ്യത്താൽ എന്റെ പ്രതാപമഹത്വത്തിനായി പണിത മഹതിയാം ബാബേൽ അല്ലയോ?” എന്നു പറയുകയുണ്ടായി (ദാനി. 4:30).

തനിക്കുവേണ്ടി ഒരു പേരുണ്ടാക്കുവാനും മനുഷ്യരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ സ്വയം ഉയർത്തുവാനും ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏതൊരു വിശ്വാസിക്കും ബാബിലോണിന്റെ ആത്മാവാണുള്ളത്. തന്റെ അധാനത്തിലൂടെ അയാൾ പണിയുന്നതു നിത്യതയിലേക്ക് ഒരിക്കലും നിലനിൽക്കുകയില്ല. എന്നാൽ കഷ്ടം തന്നെ!

യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ ആയിരുന്നതുപോലെ കർത്താവിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ വലിയവനായിത്തീരുവാനായിരിക്കട്ടെ നമ്മുടെ ആഗ്രഹം അതിനു കർത്താവു നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ. യോഹന്നാൻ ദൈവമുന്മാകെ വലിയവനായിത്തീർന്നതിന് ഒരു കാരണം ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സ്വയം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ ക്രിസ്തു വളരണമെന്നും താൻ കുറയണമെന്നുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിലെ ഗാഢമായ വാഞ്ഛ. ക്രിസ്തു സർവ്വോന്നതനായിത്തീരേണ്ടതിനുവേണ്ടി താൻ പിന്നണിയിൽ മറഞ്ഞുനിൽക്കുവാൻ അദ്ദേഹം എപ്പോഴും ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു.

സഹോദരീ സഹോദരന്മാരേ, ഇതേ ആത്മാവാണു സുവിശേഷവിഹിത പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ഉന്നത പടവുകളിൽ ഇന്നു കാണപ്പെടുന്നത്.

ഈ ആത്മാവാണു ലൂസിഫറിന് ഉണ്ടായിരുന്നത്. ദൈവം അവനു കൊടുത്ത സ്ഥാനം കൊണ്ട് അവൻ സംതൃപ്തനായില്ല. അവൻ ഉയർന്നുയർന്നു പോകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും തന്മൂലം തന്റെ അഭിഷേകം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഒരിക്കൽ അവൻ അഭിഷിക്തനായ കെരുബ് ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ ഒടുക്കം അവൻ പിശാചായിട്ടാണ് തീർന്നത്. ഈ

മനുഷ്യരാൽ അറിയപ്പെടുവാനും അംഗീകരിക്കപ്പെടുവാനുമുള്ള എല്ലാ അഭിലാഷങ്ങളെയും ദൈവം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് ഉന്മൂലനം ചെയ്യട്ടെ. സുവിശേഷവിഹിതവൃത്തങ്ങളിലുള്ള നമ്മുടെ സ്വാധീനശക്തിയെ വ്യാപകമാക്കുവാനും നമ്മെത്തന്നെ കൂടുതൽ അറിയപ്പെടുന്നവരാക്കിത്തീർക്കുവാനും വേണ്ടി ചുറ്റിനടന്നു കൂടുതൽ ബന്ധങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുവാൻ നാം ശ്രമിക്കരുത്. 'വിജാതീയമായ ഭാരതത്തിൽനിന്നു വരുന്ന ആത്മീയമല്ലന്മാർ' എന്ന നിലയിൽ വിദേശരാജ്യങ്ങളിലേക്കു ക്ഷണിക്കപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി നാം പരിശ്രമിക്കരുത്.

വിധത്തിൽ അഭിഷേകം നഷ്ടപ്പെട്ട ഏകവ്യക്തിയായിട്ടല്ല നാമിന്ന് അവനെ കാണുന്നത്.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവ് ഇതിനൊക്കെയും കടകവിരുദ്ധമാണ്. അവിടുന്ന് ദൈവമായിരുന്നു വെങ്കിലും തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തി നമുക്കുവേണ്ടി എല്ലാ മഹിമകളും ഒഴിച്ചുകളയുകയാണു ചെയ്തത്. ദൈവവചനം നമ്മോടു കല്പിക്കുന്നത് - “ഈ ഭാവം തന്നെ നിങ്ങളിലു മുണ്ടായിരിക്കട്ടെ” എന്നാണ് (ഫിലി. 2:5-8).

മനുഷ്യരാൽ അറിയപ്പെടുവാനും

അംഗീകരിക്കപ്പെടുവാനുമുള്ള എല്ലാ അഭിലാഷങ്ങളെയും ദൈവം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് ഉന്മൂലനം ചെയ്യട്ടെ. സുവിശേഷവിഹിത വൃത്തങ്ങളിലുള്ള നമ്മുടെ സ്വാധീനശക്തിയെ വ്യാപകമാക്കുവാനും നമ്മെത്തന്നെ കൂടുതൽ അറിയപ്പെടുന്നവരാക്കിത്തീർക്കുവാനും വേണ്ടി ചുറ്റിനടന്നു കൂടുതൽ ബന്ധങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുവാൻ നാം ശ്രമിക്കരുത്. 'വിജാതീയമായ ഭാരതത്തിൽനിന്നു വരുന്ന ആത്മീയമല്ലന്മാർ' എന്ന നിലയിൽ വിദേശരാജ്യങ്ങളിലേക്കു ക്ഷണിക്കപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി നാം പരിശ്രമിക്കരുത്.

നാം യേശുവിനെപ്പോലെയായിത്തീരണമെങ്കിൽ യേശു ചെയ്തതുപോലെ സാധാരണ ജനങ്ങളുമൊത്തു നാം സമയം ചെലവഴിക്കുകയാണു വേണ്ടത്. അല്ലാതെ എല്ലായ്പ്പോഴും സുവിശേഷ വിഹിതരായ നേതാക്കന്മാരുമായി സഖ്യം സ്ഥാപിക്കുവാനല്ല നാം ശ്രമിക്കേണ്ടത്. ദൈവവചനം കല്പിക്കുന്നു: “വലിയ വരെന്നു സ്വയം ഭാവിക്കരുത്. ഉന്നതസ്ഥാനീയരോടു മമത പിടിക്കുവാൻ ഒരവസരമുണ്ട്; സാധാരണക്കാരോടൊരുമിച്ചു കഴിയുന്നതിൽ സന്തുഷ്ടരായിരിപ്പിൻ” (റോമർ 12:16 ലിവിംഗ്).

ദൈവം നമ്മെ താഴ്മയിൽ നിലനിറുത്തട്ടെ. ക്രൂശിന്റെ ചുവടാണു നമുക്കേറ്റവും സുരക്ഷിതമായ സ്ഥാനം.

ആധിപത്യമനോഭാവം

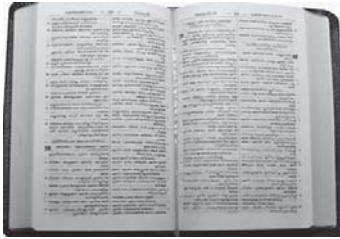
നമ്മുടെ കർത്താവ് ഒരു ഭൃത്യനായിരുന്നു. എന്നാൽ കഷ്ടം തന്നെ! ക്രിസ്തീയനേതാക്കന്മാരും മിഷനറിമാരും ഇന്നു പലപ്പോഴും യജമാനന്മാരും അധിപതികളും മേലധികാരികളുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഒരു

പക്ഷേ മറ്റുള്ളവർ നമ്മെ യജമാനന്മാർ എന്നു വിളിക്കുന്നതു തടയാൻ നമുക്കു കഴിഞ്ഞില്ലെന്നുവരാം. എന്നാൽ പ്രശ്നം ഇതാണ്: നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ നാം യജമാനന്മാരാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ?

യേശു വളരെ ക്ഷമയോടെ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ച പാഠം ഇന്നു നാം വീണ്ടും പഠിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവരുടെ കാലുകൾ കഴുകിയശേഷം യേശു അവരോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “ഈ ലോകത്തിൽ രാജാക്കന്മാരും ഉന്നതനേതാക്കന്മാരും തങ്ങളുടെ ഭൃത്യന്മാർക്ക് ആജ്ഞ നൽകുന്നു.... എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഇടയിലാകട്ടെ, നിങ്ങളെ ഏറ്റവും നന്നായി ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനായിരിക്കും നിങ്ങളുടെ നേതാവ്. ഈ ലോകത്തിൽ യജമാനൻ ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുന്നു; ഭൃത്യന്മാർ അയാൾക്കു വിളമ്പിക്കൊടുക്കുന്നു. ഇവിടെ അങ്ങനെയല്ല; എന്തെന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഭൃത്യനാണ്” (ലൂക്കൊ. 22:25-27 ലിവിംഗ്). ഹാ! നമ്മുടെ കീഴിലുള്ളവരോടു നാം കാണിക്കുന്ന ആധിപത്യമനോഭാവത്തെപ്പറ്റി എത്രയധികം കുറ്റബോധം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു! നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തമനുസരിച്ചു നാം എത്രയധികം ഇനി താഴേണ്ടിയിരിക്കുന്നു! ആത്മാഭിമാനം, അന്തസ്സ്, വർഗ്ഗപരമായ ഉന്നതഭാവം എന്നീ കാര്യങ്ങളിൽ ഇപ്പോഴും നമുക്കുള്ള ലൗകികമനോഭാവം ദൈവം നമ്മിൽനിന്നു നീക്കിക്കളയട്ടെ. ദൈവരാജ്യത്തിലുള്ള മഹത്വത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ലക്ഷണം യേശു ആയിരുന്നതുപോലെ ഒരു ഭൃത്യനായും വെള്ളമൊഴിക്കുന്നവനായും തീരുന്നതാണെന്നു വീണ്ടും അവിടുന്ന് നമ്മെ

പഠിപ്പിക്കട്ടെ. ഇപ്പോൾ മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ ജീവിതാന്ത്യം വരെയും ഉടനീളം ഏറ്റവും താണസ്ഥാനം കൈക്കൊള്ളുവാൻ ദൈവം നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ. ഒരിക്കൽപ്പോലും നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരിൽനിന്നു ബഹുമതിയോ ആദരവോ അനുസരണമോ നമുക്ക് ആഗ്രഹിക്കാതിരിക്കാം. കർത്താവിന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലെ തലമുത്ത വേലക്കാരാണെന്നു നമുക്കു തോന്നാനിടയുള്ളപ്പോൾ പോലും ആ മനോഭാവം നമുക്ക് ഉണ്ടാകാതിരിക്കട്ടെ. സഭയുടെ ഭരണസംവിധാനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നമ്മുടെ ഔദ്യോഗികസ്ഥാനം മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ ഉയർന്നതായിരുന്നാലും പ്രായത്തിലും പരിചയത്തിലും നാം മുപ്പുള്ളവരായാലും അവരോടുള്ള നമ്മുടെ മനോഭാവത്തിൽ അവർ യജമാനന്മാരും നാം ഭൃത്യന്മാരുമാണെന്ന കാര്യം എപ്പോഴും നമുക്ക് അംഗീകരിക്കാം. നാം എത്രയ്ക്ക് ഉയർന്ന സ്ഥാനം പ്രാപിക്കുന്നുവോ അത്രയ്ക്കു മററുള്ളവരെ സേവിക്കുവാനുള്ള നമ്മുടെ ചുമതലയും ഏറിവരികയാണു ചെയ്യുന്നത്.

ഈ കാര്യത്തിൽ 2 കൊരി. 4:5 നമ്മെ വെല്ലുവിളിക്കുന്ന ഒരു വാക്യമാണ്. അവിടെ പൗലൊസ് പറയുന്നതിനെ ഇപ്രകാരം പരാവർത്തനം ചെയ്യാം: “രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണു ഞങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കുന്നത്. ഞങ്ങളുടെ അധരങ്ങൾകൊണ്ടു ക്രിസ്തുയേശു യജമാനനും അധിപതിയുമെന്നു ഞങ്ങൾ വിളിച്ചറിയിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ജീവിതംകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളെത്തന്നെ

ബൈബിളിലൂടെ... എഫെസ്യർ

'ശരീരത്തിന്റെ പണി'യിലെ പങ്കാളിത്തം

ഒരുപറ്റി വിശുദ്ധരുടെ കൂട്ടത്തെയല്ല ദൈവം പണിയുന്നത് അവിടുന്ന് ഒരു ശരീരമാണ് പണിയുന്നത്. അതാണ് പൗലൊസ് നാലാം അധ്യായത്തിൽ പറയുന്നത്. ശരീരം ഒന്നാകയാൽ ആത്മാവിന്റെ ഐക്യത കാത്തു

സൂക്ഷിക്കുക എന്നാണ് അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. ഒരു പ്രാദേശിക ശരീരത്തിൽ ഐക്യമുണ്ടെന്ന് എങ്ങനെ അറിയാം? അത് “സമാധാന ബന്ധത്തിൽ” (4:3) അറിയാം. “ആത്മാവിന്റെ ചിന്തയോ സമാധാന

പ്രവാചകൻ നല്ല ഡോക്ടറെ പോലെയാണ്. രോഗിയെ പരിശോധിച്ച് അസുഖത്തിനുള്ള കൃത്യമായ മരുന്നു നൽകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ കാൻസർ ബാധിച്ച ഭാഗം ശസ്ത്രക്രിയയിലൂടെ മുറിച്ചു മാറ്റി സൗഖ്യം നൽകുന്നു.

മത്രേ (റോമ. 8:6). നിങ്ങൾ ഒരു സഹോദരനെയോ സഹോദരിയെയോ കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിലേക്കു വരുന്ന ചിന്ത സമാധാനവും സ്വസ്ഥതയും നൽകുന്നതാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ആ വ്യക്തിയുമായി ഐക്യതയിലാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ വ്യക്തിയെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ വളരെ ചെറിയ ഒരു അസ്വസ്ഥതയെങ്കിലും തോന്നിയാൽ ആ വ്യക്തിയുമായി നിങ്ങൾ ഐക്യതയിൽ അല്ലെന്നു ഉറപ്പാക്കാം. നിങ്ങൾ ഒരു പക്ഷേ അയാളെ വളരെ നന്നായി “ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം” എന്നു പറഞ്ഞ് അഭിവാദ്യം ചെയ്യും. ഇതു കാപട്യമാണ്. സമാധാനമാണ് അതിനുള്ള പരിശോധന. അതിനാൽ ആത്മാവിന്റെ ഐക്യത സമാധാന ബന്ധത്തിൽ കാക്കുക.

4:5ൽ സ്നാനം ഒന്ന് എന്നു പറയുമ്പോൾ അതു വചനപ്രകാരമുള്ള സ്നാനത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ്. കുഞ്ഞുങ്ങളെ ക്രിസ്ത്യാനികളാക്കുവാൻ നടത്തുന്ന പ്രവൃത്തിയെ ചിലർ “ശിശുസ്നാനം” എന്നു വിളിക്കുന്നു. അതു സ്നാനമേയല്ല. നിങ്ങൾ ശിശു ആയിരിക്കുമ്പോൾ അത്തരം എന്തെങ്കിലും നടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നിങ്ങൾ സ്നാനപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

പിന്നീട് പൗലൊസ് ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ പണിക്ക് ആവശ്യമായ വരങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു. ദൈവത്തിൽ നിന്നും പ്രകൃത്യാതീതമായ വരങ്ങൾ ഇല്ലാതെ ശരീരമാകുന്ന സഭയുടെ പണി നടക്കുകയില്ല. ദൈവം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിലെ എല്ലാവർക്കും ഓരോ വരം നൽകിയിരിക്കുന്നു. “നമ്മിൽ ഓരോരുത്തർക്കും ക്രിസ്തുവിൽ നിന്നുള്ള ദാനത്തിന്റെ അളവനുസരിച്ചു കൃപ

ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു” (4:7).

പിന്നീട് നാം യേശുവിന്റെ ഉയിർപ്പിനെക്കുറിച്ചു വായിക്കുന്നു. “അവിടുന്ന് ബന്ധനസ്ഥരെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയി ഉയരത്തിൽ കയറി” (4:8). ഈ വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥം ഇതാണ്: യേശു മരിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞതുപോലെ ഭൂമിയുടെ ഉൾഭാഗത്തേക്കു പോയി. മൂന്നു പകലും മൂന്നു രാത്രിയും കഴിഞ്ഞു (മത്താ. 12:40). പറുദീസ അപ്പോൾ ഭൂമിയുടെ ഉൾഭാഗത്തായിരുന്നു എന്ന കാര്യം അതിൽ നിന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാകും. കാരണം മാനസാന്തരപ്പെട്ട കള്ളനോടു യേശു പറഞ്ഞത് അവൻ ആ ദിവസം യേശുവിനോടുകൂടെ പറുദീസയിൽ കാണുമെന്നാണ്. പിന്നീട് യേശു തന്റെ ശരീരത്തിലേക്കു (അരിമത്യയിലെ യോസേഫിന്റെ കല്ലറയിൽ വച്ചിരുന്നത്) മടങ്ങിവന്നു. തുടർന്നു കല്ലറയ്ക്കു പുറത്തു വന്നു. പിന്നീട് അവിടുന്ന് 40 നാൾ ഈ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും അനേകർക്കു പ്രത്യക്ഷനാവുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം അവിടുന്ന് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ആരോഹണം ചെയ്തു. അവിടുന്ന് പറുദീസയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന എല്ലാവരെയും (ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിൽ ബന്ധനസ്ഥരായിരുന്നവർ) തന്നോടു കൂടെ മൂന്നാം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി.

പറുദീസ ഇന്നു മൂന്നാം സ്വർഗ്ഗത്തിലാണെന്നു നമുക്കറിയാം. കാരണം 2 കൊരിന്ത്യർ 12:2,4 വാക്യങ്ങളിൽ പൗലൊസിനെ അവിടേക്കു എടുത്തതായി നാം വായിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ മുകളിലേക്കു എടുത്തു എന്നാണ് അല്ലാതെ താഴേക്കു എടുത്തു എന്നല്ല പറയുന്നത്. ഇന്നു ഒരു ദൈവപൈതൽ മരിക്കുമ്പോൾ മോശെയും ദാവീദും യേശുവും മരി

നിങ്ങൾ ഒരു സഹോദരനെയോ സഹോദരിയെയോ കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിലേക്കു വരുന്ന ചിന്ത സമാധാനവും സ്വസ്ഥതയും നൽകുന്നതാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ആ വ്യക്തിയുമായി ഐക്യതയിലാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ വ്യക്തിയെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ വളരെ ചെറിയ ഒരു അസ്വസ്ഥതയെങ്കിലും തോന്നിയാൽ ആ വ്യക്തിയുമായി നിങ്ങൾ ഐക്യതയിൽ അല്ലെന്നു ഉറപ്പാക്കാം. നിങ്ങൾ ഒരുപക്ഷേ അയാളെ വളരെ നന്നായി "ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം" എന്നു പറഞ്ഞ് അഭിവാദ്യം ചെയ്യും. ഇതു കാപട്യമാണ്.

ച്ചപ്പോൾ പോയതുപോലെ ഭൂമിക്കു ഉള്ളിലേക്കല്ല പോകുന്നത്. മറിച്ച് ഇന്നു ക്രിസ്തു ആയിരിക്കുന്ന മൂന്നാം സർഗ്ഗത്തിലേക്കാണ് എടുക്കപ്പെടുന്നത്. ക്രിസ്തു ആദ്യം ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിലേക്കു പോയി (4:4). നരകവും അവിടെ തന്നെ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ നരകത്തിനും പരുദീസയ്ക്കും ഇടയിൽ വലിയ ഒരു വിടവ് ഉണ്ട്. ധനവാന്റെയും ലാസറിന്റെയും കഥയിൽ അതു പറയുന്നുണ്ട്. നരകം ഇപ്പോഴും ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിലാണ്.

ക്രിസ്തു സർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടതിനു ശേഷം അവിടുന്ന് സഭയ്ക്കു വരങ്ങൾ നൽകി. ഈ വര

ങ്ങൾ "ജനങ്ങളായിരുന്നു." ക്രിസ്തു സഭയ്ക്ക് അപ്പൊസ്തലന്മാരെയും പ്രവാചകന്മാരെയും സുവിശേഷകന്മാരെയും ഇടയന്മാരെയും ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരെയും നൽകി (4:11). വരം ലഭിച്ച ഈ ആളുകൾ വേണം എല്ലാ വിശ്വാസികളേയും ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം പണിയുവാൻ തക്കവണ്ണം പ്രാപ്തരാക്കേണ്ടത്. ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യം ഉണ്ട്. ഈ വരം ലഭിച്ചവർ അവർക്കു വേണ്ടി സഭ പണിയണമെന്നല്ല. അവർ വിശ്വാസികളെ പ്രാപ്തരാക്കുകയും അങ്ങനെ ആ വിശ്വാസികൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം പണിയുകയുമാണു വേണ്ടത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം പണിയുന്നതിൽ എല്ലാ വിശ്വാസികൾക്കും ഒരു പങ്കുണ്ട്. എന്നാൽ അത്തരം ഒരു പണി വളരെ അപൂർവ്വമായി മാത്രമേ ഇന്നു നമുക്കു കാണാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

വരം ലഭിച്ചവരിൽ ഒന്നാമതുളളത് അപ്പൊസ്തലന്മാരാണ്. അത് ആദ്യ പന്ത്രണ്ട് അപ്പൊസ്തലന്മാർ മാത്രമല്ല. കാരണം ക്രിസ്തു സർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ഉയിർത്തപ്പെട്ട ശേഷം അവിടുന്ന് അവയൊക്കെ സഭയ്ക്കായി നൽകി എന്നാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അപ്പൊസ്തല പ്രവൃത്തികളിൽ പൗലൊസിനേയും ബർന്നബാസിനെയും അപ്പൊസ്തലന്മാർ എന്നു വിളിക്കുന്നതായി നാം വായിക്കുന്നു. വെളിപ്പാട് 2:2ൽ ആദ്യ അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ ഒരാൾ മാത്രം (യോഹന്നാൻ) ജീവിച്ചിരിക്കേ ദൈവം എഫെസോസിലെ സഭയോട് ഇങ്ങനെ പറയുന്നതായി നാം വായിക്കുന്നു. "തങ്ങൾ അപ്പൊസ്തലന്മാർ അല്ലാതിരിക്കെ അപ്പൊസ്തലന്മാരാണെന്നു പറയുന്നവരെ നീ പരീക്ഷിച്ചു കള്ളന്മാർ എന്നു കണ്ടതും

ഞാൻ അറിയുന്നു.” ഇതു തെളിയിക്കുന്നത് ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ചില യഥാർത്ഥ അപ്പൊസ്തലന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ്. അല്ലെങ്കിൽ അപ്പൊസ്തലന്മാർ എന്ന് അവകാശപ്പെട്ടവരെ പരീക്ഷിച്ചറിയേണ്ട കാര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ. ഇന്നും അപ്പൊസ്തലന്മാർ ഉണ്ട്. അപ്പൊസ്തലന്മാർ എല്ലാവരും ദൈവവചനം എഴുതിയവരല്ല. അതുപോലെ അപ്പൊസ്തലന്മാരല്ലാത്ത മർക്കൊസും ലൂക്കൊസും ദൈവവചനം എഴുതിയവരാണ്. “ഒരു പ്രത്യേക വേല ഏല്പിച്ചു ദൈവത്താൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ടവരാണ്” അപ്പൊസ്തലന്മാർ. അപ്പൊസ്തലൻ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം ‘അയയ്ക്കപ്പെട്ടവൻ’ എന്നാണ്. ഒരു പ്രത്യേക സമീപത്തേക്ക് ഒരു പ്രത്യേക സമയത്തു ദൈവത്താൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ടവർ. അവർ പല സ്ഥലങ്ങളിലും പ്രാദേശിക സഭകൾ സ്ഥാപിക്കുകയും ആ സ്ഥലങ്ങളിലൊക്കെ മൂപ്പന്മാരെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നീട് ഈ അപ്പൊസ്തലൻ ആ മൂപ്പന്മാർക്കു മൂപ്പനായിരുന്ന് അവരെ നയിക്കുകയും അവരുടെ സഭയിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിച്ച് അവരെ പക്വതയിലേക്കു നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു അപ്പൊസ്തലൻ അടിസ്ഥാന സഭയുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും ആ പ്രാദേശിക സഭയിലെ ഓരോ അംഗങ്ങളുടെ മേലും അദ്ദേഹത്തിനു ഉത്തരവാദിത്തം ഉണ്ടാവുകയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം സഭയിലെ മൂപ്പന്മാരുടെ മേലായിരിക്കും.

അടുത്തത് പ്രവാചകന്മാരാണ്. സഭയിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിശോധിച്ചു കണ്ടുപിടിക്കുവാനുള്ള വിവേചനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആളുകളാണിവർ. അവൻ നല്ല ഡോക്ടറെ പോലെയാ

പ്രവാചകന്മാർ ഒരിക്കലും വളരെ ജനസമ്മതിയുള്ളവരല്ല. കാരണം അവൻ എപ്പോഴും സഭയിലെ പാപമെന്ന കാൻസർ തുറന്നു കാട്ടുന്നു.

പല ആളുകൾക്കും അവരുടെ ശരീരത്തിന്റെ അവസ്ഥ വ്യക്തമാക്കുന്ന സ്കാൻ റിപ്പോർട്ടു കാണുവാൻ താല്പര്യമില്ല. അതുപോലെ തന്നെ പല വിശ്വാസികൾക്കും അവരുടെ ഉള്ളിലെ പാപകരമായ അവസ്ഥ ഒരു പ്രവാചകൻ തുറന്നു പറയുന്നതും ഇഷ്ടമല്ല. എന്നാൽ ഇത് ഒരു പ്രാദേശിക സഭയിലെ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു രൂശ്രൂഷയാണ്.

ണ്ട്. രോഗിയെ പരിശോധിച്ച് അസുഖത്തിനുള്ള കൃത്യമായ മരുന്നു നൽകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ കാൻസർ ബാധിച്ച ഭാഗം ശസ്ത്രക്രിയയിലൂടെ മുറിച്ച് മാറ്റി സൗഖ്യം നൽകുന്നു. പ്രവാചകന്മാർ ഒരിക്കലും വളരെ ജനസമ്മതിയുള്ളവരല്ല. കാരണം അവൻ എപ്പോഴും സഭയിലെ പാപമെന്ന കാൻസർ തുറന്നു കാട്ടുന്നു. പല ആളുകൾക്കും അവരുടെ ശരീരത്തിന്റെ അവസ്ഥ വ്യക്തമാക്കുന്ന സ്കാൻ റിപ്പോർട്ടു കാണുവാൻ താല്പര്യമില്ല. അതുപോലെ തന്നെ പല വിശ്വാസികൾക്കും അവരുടെ ഉള്ളിലെ പാപകരമായ അവസ്ഥ ഒരു പ്രവാചകൻ തുറന്നു പറയുന്നതും ഇഷ്ടമല്ല. എന്നാൽ ഇത് ഒരു പ്രാദേശ

നിർഭാഗ്യവശാൽ ഇന്നു പല സുവിശേഷകന്മാർക്കും അവരുടെ പേരിനോട് ചേർന്നാണ് ശുശ്രൂഷയുള്ളത്. അവർ യോഗങ്ങൾ നടത്തുന്നു; ആളുകൾ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു (അങ്ങനെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു). പിന്നീട് അവരോടു പഴയ നിർജ്ജീവ സഭകളിലേക്കു മടങ്ങിക്കൊള്ളുവാൻ അവർ പറയുന്നു. ആ നിർജ്ജീവ സഭകളിൽ അവരെ സത്യത്തിലേക്കു നടത്തുവാൻ ഇടയന്മാരോ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരോ ഇല്ല.

ശിക്ഷ സഭയിലെ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ശുശ്രൂഷയാണ്. ഒരു സഭ ആത്മീയമായി തുടരണമെങ്കിൽ എല്ലാ യോഗങ്ങളിലും പാപങ്ങൾ തുറന്നു പറയുന്ന ഒരു പ്രവാചകൻ അവിടെ ഉണ്ടാകണം. അപ്പോൾ ആളുകൾക്കു തങ്ങളുടെ മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന പാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് ബോധം വരികയും ആ യോഗത്തിലെ ദൈവസാന്നിധ്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അവർ ദൈവത്തിങ്കലേക്കു മടങ്ങി വരികയും ചെയ്യുന്നു (1കൊരി. 14:24,25). ഞാൻ ഇവിടെ പറയുന്നത്, ഇന്നു ക്രിസ്തീയ ഗോളത്തിൽ കാണുന്ന, ആരെ വിവാഹം കഴിക്കണം, എങ്ങോട്ടു പോകണം എന്നൊക്കെ പറയുന്നവരും ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു ഭീതിയുണ്ടാക്കുന്നവരുമായ അനേകം വ്യാജപ്രവാചകന്മാരെ കുറിച്ചല്ല. ഇതു വ്യാജപ്രവചനമാണ്. കർശന നിർദ്ദേശം നൽകുന്ന തരത്തിലുള്ള പ്രവചനം

പുതിയ നിയമത്തിലില്ല. അതു പഴയ നിയമ പ്രവാചകന്മാരുടെ ശുശ്രൂഷയാണ്. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ പ്രവാചകന്മാരുടെ മേൽ മാത്രമാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി അതല്ല.

അടുത്തത് “സുവിശേഷകന്മാരാണ്.” സുവിശേഷം കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവരെക്കുറിച്ച് ഭാരമുള്ളവരും അങ്ങനെയുള്ളവരെ വ്യക്തിപരമായ സുവിശേഷം അറിയിക്കുക വഴിയോ സുവിശേഷ യോഗങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുക വഴിയോ ദൈവത്തിങ്കലേക്കു കൊണ്ടുവരുവാൻ കഴിവുള്ളവരുമായ വിശ്വാസികളാണവർ. ഒരു കഷണം റൊട്ടി എടുത്തു വായിൽ വയ്ക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്ന ശരീരത്തിലെ കൈ പോലെയാണ് ആ സുവിശേഷകൻ. ആ ഒരു കഷണം റൊട്ടി ചവച്ചു രച്ചു വയറ്റിലേക്കു വിടുന്ന പല്ലുകളുടേയും വയറ്റിൽ ഈ ആഹാരത്തിന്റെ മേൽ ദഹിക്കുവാനുള്ള വസ്തുക്കൾ ഇട്ട് ഈ ആഹാരത്തെ നമ്മുടെ ശരീരത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കി തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് പ്രവാചകന്റെ ശുശ്രൂഷ. ചവച്ചുരച്ച് ആഹാരത്തെ ദഹിപ്പിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷയേക്കാൾ സൗമ്യമായി ആഹാരം വായിലേക്ക് എടുത്തു വയ്ക്കുന്ന ശുശ്രൂഷയാണ് അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. ആ ഒരു കഷണം റൊട്ടി ശരീരത്തിന്റെ ഭാഗമാകണമെങ്കിൽ ഈ രണ്ടു ശുശ്രൂഷയും ആവശ്യമുണ്ട്. അതിനാൽ സുവിശേഷകനും പ്രവാചകനും ഒത്തു ചേർന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

അടുത്തത് “ഇടയന്മാർ.” ‘പൊയിമൻ’ (നാമം) ‘പൊയിമെയ്നോ’ (ക്രിയ) എന്നീ ഗ്രീക്കു പദങ്ങൾ 29 തവണ പുതിയ നിയമത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ‘ഇടയൻ’, ‘ഇടയനായിരിക്കുക’ എന്നാണ് എല്ലായിടത്തും

ഇതു പരിഭാഷ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇവിടെ മാത്രം 'പാസ്റ്റർ' എന്നു പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതു ക്രൈസ്തവ ഗോളത്തിൽ ഈ ശുശ്രൂഷയെ സംബന്ധിച്ചു വലിയ തെറ്റിദ്ധാരണയ്ക്കു കാരണയിട്ടുണ്ട്. ആളുകളെ ശുശ്രൂഷിച്ചു നടത്തുന്നവരാണ് ഇടയന്മാർ. ആടുകൾക്കു വിശക്കുമ്പോഴും മുറിവേല്ക്കുമ്പോഴും അവയെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നു. ഒരു ഇടയന്റെ ജോലി ആടുകളെ പരിപാലിക്കുകയെന്നതും കുഞ്ഞാടുകളെ പരിപാലിച്ച് വളർത്തി വലിയവരാക്കുകയെന്നതുമാണ്. എല്ലാ സഭയ്ക്കും അനേകം ഇടയന്മാരെ വേണം. ഒരു പാസ്റ്റർ മാത്രം പോര. യേശു 12 പേർക്കു മാത്രമാണ് ഇടയനായിരുന്നത്. അതിനാൽ ഒരു സഭയിൽ 120 പേരുണ്ടെങ്കിൽ 12 ഇടയന്മാരുടെ ആവശ്യമുണ്ട്. പാസ്റ്റർ എന്ന സ്ഥാനപ്പേരുമായി 10 പൂർണ്ണ സമയ ശുശ്രൂഷകന്മാർ ഉണ്ടാകണമെന്നല്ല ഞാൻ ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. തങ്ങളെക്കാൾ ചെറുപ്പമായവരെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ തക്ക ഇടയന്റെ ഹൃദയമുള്ളവരെ കുറിച്ചാണ് ഞാൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അവർ മറ്റേതെങ്കിലും ജോലി ചെയ്യുന്നവരാകാം. എന്നാൽ സഭയിലെ ചെറുപ്പക്കാരെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുവാൻ താല്പര്യമുള്ളവരാണവർ. 25 വയസ്സുള്ള ഒരുവനു സഭയിലെ കൗമാരപ്രായക്കാരെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുവാനും അവർക്ക് ഒരു ഇടയനായിരിക്കുവാനും കഴിയും. അങ്ങനെയുള്ളവർ സഭയിലെ മുപ്പന്മാർക്കു വലിയ സഹായമായിരിക്കും. സഭ വളരുംതോറും കൂടുതൽ ഇടയന്മാരെ ആവശ്യമുണ്ട്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമെന്ന ദൈവിക പദ്ധതിയിൽ മഹാസഭകളല്ല ഉള്ളത്. എന്നാൽ ഒരു പിതാവിന്റെ ഹൃദയ

ഇന്നുള്ള പല സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഒരു മനുഷ്യന്റെ പേരിൽ പണിയപ്പെടുന്നവയാണ്. അയാൾ ജനങ്ങൾ നൽകുന്ന സ്തോത്രക്കാഴ്ചയിലൂടെ സ്വന്തമായി ധാരാളം പണം സമ്പാദിക്കുന്നു. ഇതു ദൈവവിളിയാലുള്ള പ്രവൃത്തി എന്നതിനപ്പുറം ഒരു തൊഴിലായി മാറിയിരിക്കുന്നു. അത്തരമൊരു സുവിശേഷകനെ കുറിച്ചല്ല ഇവിടെ പറയുന്നത്. ഇവിടെ സുവിശേഷകനെന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം പണിയുന്നവനാണ്, അല്ലാതെ സ്വന്തം പേരിൽ ഒരു ശുശ്രൂഷ സ്ഥാപിക്കുന്നവനല്ല.

മുള്ള ഇടയന്മാർ ഉള്ള ചെറിയ സഭകളാണ്. വലിയ സഭകൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ സുവിശേഷ പ്രസംഗം നടത്തുന്ന കേന്ദ്രങ്ങളാണ്. അവിടെ ആളുകൾ വരികയും അറിവു നേടുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ കൃപയിൽ വളരുന്നില്ല. അത്തരം സഭകളിലെ നേതാക്കന്മാർ നല്ല പ്രസംഗകരും ഭരണകർത്താക്കളും ആയിരിക്കും. എന്നാൽ ഒരു നല്ല ഇടയനായിരിക്കുകയില്ല. ഒടുവിൽ നമുക്കു ഉപദേശ്ശാക്കന്മാരുണ്ട്. ദൈവവചനം വളരെ ലളിതമായി ആളുകൾക്കു മനസ്സിലാകുവാനും വിശദീകരിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള ആളുകളാണിവർ. ക്രിസ്തീയ

ഗോളത്തിൽ നല്ല ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർ അധികമില്ല. എല്ലാ സഭകളിലും ഒരു ഉപദേഷ്ടാവിന്റെ ആവശ്യമില്ല. 20 മുതൽ 30 വരെ സഭകളിൽ സഞ്ചരിച്ച് ദൈവവചനം പഠിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു ഉപദേഷ്ടാവ് മതി. സീഡിയും ഡിവിഡിയും ഇന്റർനെറ്റും ഒക്കെയുള്ള ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഒരു ഉപദേഷ്ടാവിനു നൂറു കണക്കിനു സഭകളിൽ എത്തിപ്പെടാം. ഇതുപോലെ തന്നെ എല്ലാ സഭയ്ക്കും ഒരു സുവിശേഷകനെ ആവശ്യമില്ല. കാരണം ഒരു സുവിശേഷകന് ആളുകളെ ക്രിസ്തുവിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നതിനു ശേഷം മറ്റ് ഇടങ്ങളിലേക്കു പോകുവാൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ എല്ലാ സഭയ്ക്കും പ്രവാചകന്മാരെയും ഇടയന്മാരെയും ആവശ്യമുണ്ട്.

ഈ ശുശ്രൂഷകളുടെയെല്ലാം ഉദ്ദേശ്യം ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭ പണിയുകയെന്നതാണ്. ഒരു സുവിശേഷകൻ ആത്മാക്കളെ ക്രിസ്തുവിലേക്കു നടത്തിയതിനു ശേഷം അവരോട് ഏതെങ്കിലും സഭയിലേക്കോ അല്ലെങ്കിൽ പഴയ നിർജ്ജീവ സഭയിലേക്കോ മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ പറയരുത്. അത്തരമൊരു സുവിശേഷകനെ കുറിച്ചല്ല എഫെസ്യർ നാലാം അധ്യായത്തിൽ പറയുന്നത്. എന്നാൽ നിർഭാഗ്യവശാൽ ഇന്നു പല സുവിശേഷകന്മാർക്കും അവരുടെ പേരിനോട് ചേർന്നാണ് ശുശ്രൂഷയുള്ളത്. അവർ യോഗങ്ങൾ നടത്തുന്നു; ആളുകൾ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു (അങ്ങനെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു). പിന്നീട് അവരോടു പഴയ നിർജ്ജീവ സഭകളിലേക്കു മടങ്ങിക്കൊള്ളുവാൻ അവർ പറയുന്നു. ആ നിർജ്ജീവ സഭകളിൽ അവരെ സത്യത്തിലേക്കു നടത്തുവാൻ ഇടയന്മാരോ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരോ ഇല്ല.

ഇവിടെ നാലാം അധ്യായത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നത് സുവിശേഷകന്മാർ അപ്പൊസ്തലന്മാരോടും പ്രവാചകന്മാരോടും ഇടയന്മാരോടും ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരോടും ചേർന്ന് ഒരു മിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നാണ്. ഒരു സുവിശേഷകൻ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരെ നല്ല ഇടയനു കൈമാറണം. ഇത്തരത്തിലുള്ള സഹകരണമാണു ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാകുന്ന സഭയിൽ വേണ്ടത്. ആദിമ സഭയിൽ അങ്ങനെയായിരുന്നു. ഫിലിപ്പോസ് ഒരു സുവിശേഷകനായിരുന്നു. ഒരു അപ്പൊസ്തലനോ ഉപദേഷ്ടാവോ ആയിരുന്നില്ല (പ്രവൃത്തി 8). അതിനാൽ ഈ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരെ കൂടുതൽ ദൈവിക സത്യത്തിലേക്കു നടത്തുന്നതിനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം ശമര്യയിലുള്ള മറ്റു വിശ്വാസികൾ ഏറ്റെടുത്തു. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ അലഞ്ഞു നടക്കുവാൻ ഫിലിപ്പോസ് അനുവദിച്ചില്ല.

നിർഭാഗ്യവശാൽ ഇന്നുള്ള പല സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഒരു മനുഷ്യന്റെ പേരിൽ പണിയപ്പെടുന്നവയാണ്. അയാൾ ജനങ്ങൾ നൽകുന്ന സ്തോത്ര കാഴ്ചയിലൂടെ സ്വന്തമായി ധാരാളം പണം സമ്പാദിക്കുന്നു. ഇതു 4:11ൽ പറയുന്നതുപോലെ ദൈവവിളിയാലുള്ള പ്രവൃത്തി എന്നതിനപ്പുറം ഒരു തൊഴിലായി മാറിയിരിക്കുന്നു. അത്തരമൊരു സുവിശേഷകനെ കുറിച്ചല്ല ഇവിടെ പറയുന്നത്. ഇവിടെ സുവിശേഷകനെനാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം പണിയുന്നവനാണ്, അല്ലാതെ സ്വന്തം പേരിൽ ഒരു ശുശ്രൂഷ സ്ഥാപിക്കുന്നവനല്ല.

(തുടരും)

(മൊഴിമാറ്റം: സാജു ജോസഫ്)

എമ്മ മുഡിയും ഡി. എൽ മുഡിയും-4 'കിറുക്കൻ മുഡി'യുടെ ബാലൻസ് വീൽ

വിവാഹം കഴിഞ്ഞെങ്കിലും വൈകാതെ തന്നെ പഴയതിനേക്കാൾ ഉൽസാഹത്തോടെ മുഡി തന്റെ ശുശ്രൂഷകളിൽ വ്യാപൃതനായി. ചാപ്‌ളെയ്ൻ എന്ന നിലയിൽ, തീ തുപ്പുന്നതോക്കുകൾക്കിടയിലൂടെ ധൈര്യപൂർവ്വം കുറഞ്ഞത് ഒൻപത് പ്രാവശ്യമെങ്കിലും സൈനികർക്കു വേണ്ടിയുദ്ധമുന്നണിയിലേക്കു പോയി. ആശങ്കയോടും പ്രാർത്ഥനയോടും എമ്മ വീട്ടിലും തങ്ങി.

വിവാഹം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മുതൽ എമ്മ വളരെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം മുഡിയെ ഒന്നു മെരുക്കിയെടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. തന്റെ ഭർത്താവിൽ ഒരു വലിയ സാധ്യത അവർ ദർശിച്ചു. അതോടൊപ്പം ചെറിയ ചില ക്രമീകരണങ്ങൾ വരുത്തേണ്ട ആവശ്യവും. മുഡിക്കു മാത്രം പ്രിയപ്പെട്ട ചില പ്രത്യേകതരം ഷർട്ടുകൾ നീക്കം ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു എമ്മയുടെ ആദ്യത്തെ ജോലി. വല്ലപ്പോഴുമൊക്കെ കഴുകിയാൽ മതി എന്നതായിരുന്നു ആ ഷർട്ടുകളെക്കുറിച്ചുള്ള മുഡിയുടെ പ്രശംസ. ആവശ്യത്തിനു

ശരിയായി ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്ന ശീലം മുഡിയിൽ കൊണ്ടുവരുവാനും എമ്മ നന്നേ പാടുപെട്ടു.

പെട്ടെന്നു തീരുമാനങ്ങളെടുത്ത് മുഡി മുന്നോട്ടു പോകുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന സമ്മർദ്ദങ്ങൾക്കു മധ്യേ ഇളകാതെ നിൽക്കുന്ന മനോഭാവം എമ്മയുടെ ഏറ്റവും വലിയ മേൻമയായിരുന്നു. പൊതുജനം മുഡിക്കു 'കിറുക്കൻ

മുഡി' (Crazy Moody) എന്നു പരിഹാസപ്പെരിട്ടപ്പോഴും എമ്മാ കൂലുങ്ങിയില്ല. അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ എന്തിനു കൂലുങ്ങണം? 'പൊതുജനം പലവിധം' എന്നാണല്ലോ പഴമൊഴി. പക്ഷേ അന്നത്തെ അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റായിരുന്ന എബ്രഹാം ലിങ്കൺ, മുഡിയുടെ സൺഡേ സ്കൂൾ സന്ദർശിച്ച വേളയിൽ മുഡിയോടൊപ്പം അഭിമാനത്തോടെ നിന്നത് എമ്മ മറക്കുമോ? പിൽക്കാലത്തു മുഡി എമ്മയെ പ്രകീർത്തിച്ചത് ഇപ്രകാരമാണ്. "ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യത്തിനു വേണ്ടി തുനിയുമ്പോൾ ആർദ്രതയോടെ പിന്തുണച്ച ഒരേ ഒരു വ്യക്തി എമ്മ മാത്രമായിരു

ന്നു.” “വിശ്വാസത്താൽ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തവനെ വിശ്വസ്തൻ എന്ന് എണ്ണി സാരയെപ്പോലെ മടുത്തുപോകാതെ പിതാവിനോടൊപ്പം എപ്പോഴും നിന്ന മാതാവ്” എന്നായിരുന്നു മകൻ വില്ലിയുടെ ഓർമ്മകൾ.

കർത്താവിനെ സേവിക്കുന്നതിൽ മുഡിയെ ഉൽസാഹഭരിതനാക്കിയ ഒരു സംഭവം ഇവിടെ എടുത്തു പറയേണ്ടതുണ്ട്. മുഡിയുടെ സൺഡേ സ്കൂളിലെ ഒരു അധ്യാപകനായിരുന്നു ഹിബർട്ട്. ഒരുനാൾ അദ്ദേഹം മുഡിയുടെ മുറിയിൽ ചെന്ന് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു, “മുഡി, എന്റെ ശ്വാസകോശങ്ങൾ രണ്ടും വളരെ അപകടകരമായ നിലയിലായിരിക്കുന്നുവെന്നു ഡോക്ടർ മുന്നറിയിപ്പു നൽകിയിരിക്കുകയാണ്. ഈ കാലാവസ്ഥ ഒട്ടും നല്ലതല്ല. അതുകൊണ്ട് എത്രയും വേഗം ന്യൂയോർക്കിലേക്കു മടങ്ങുന്നതാണ് നല്ലതെന്നു പറഞ്ഞു. ഈ അവസ്ഥയിൽ എനിക്ക് അധികനാളുകൾ മുന്നോട്ടില്ല.” മുഡി തരിച്ചിരുന്നു പോയി! ഇത്രയും അസുഖമായിരുന്നിട്ടും ഒന്നും പുറത്തു കാട്ടാതെ വിശ്വസ്തതയോടെ ക്ലാസ്സുകളെടുത്തല്ലോ. മുഡി ശാന്തമായി കസേര അടുത്തേക്കു നീക്കിയിട്ടു കൊണ്ടു ചോദിച്ചു. “ഹിബർട്ട്... മരിക്കാൻ താങ്കൾക്കു ഭയമുണ്ടോ?.. മരിക്കുന്നത് നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ലാഭമല്ലേ?” ഹിബർട്ട് മുഡിയുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കിയിട്ട് പറഞ്ഞു; “എന്നേപ്പറ്റി എനിക്കു ഭയമില്ല. വിട്ടുപിരിഞ്ഞു ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടെയിരിക്കുന്നത് അത്യുത്തമമാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. പക്ഷേ, എന്റെ സൺഡേ സ്കൂൾ കുട്ടികളാരും രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതാണെനിക്കു വിഷമം.... ആ നിലയിൽ എന്റെ ശുശ്രൂഷ ഒരു പരാജയമായി

രുന്നല്ലോ.” ഹിബർട്ടിന്റെ വാക്കുകൾ ഇടറി. ഇതു കേട്ട മുഡി നിശ്ശബ്ദനായി. താൻ സൺഡേസ്കൂളിനെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ചിരുന്നുവോ? കുട്ടികളുടെ എണ്ണത്തിലായിരുന്നു തന്റെ കണ്ണ്. അവരുടെ ആത്മാവിനെക്കുറിച്ച് വേണ്ടത്ര ഭാരമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇപ്പോളിതാ രോഗാതുരനായി ദിവസങ്ങൾ എണ്ണിക്കഴിയുന്ന ഹിബർട്ട്, മുഡിയുടെ കണ്ണു തുറക്കുന്നു. ഒടുവിൽ രണ്ടുപേരും കൂടി ഒരു കുതിരവണ്ടിയിൽ ഒരാഴ്ചകൊണ്ട് ഈ കുട്ടികളുടെ എല്ലാം ഭവനങ്ങൾ കയറിയിറങ്ങി. പ്രാർത്ഥനയോടും കണ്ണുനീരോടും കൂടെ കുട്ടികളോട് അരുമരക്ഷകനായ യേശുവിനെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു. അത്ഭുതമെന്നു പറയട്ടെ ആ ക്ലാസ്സിലെ മുഴുവൻ കുട്ടികളും യേശുവിനെ രക്ഷകനായി സ്വീകരിച്ചു. മരണം വളരെ അടുത്തെത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്ന മുന്നറിയിപ്പ് ഡോക്ടറിൽ നിന്നു ലഭിച്ച ശേഷമുള്ള ഒരാഴ്ച ഈ ഹിബർട്ട് എങ്ങനെ ജീവിച്ചുവോ, അപ്രകാരം തന്റെ ശിഷ്ടായുസ്സ് ജീവിക്കുവാൻ മുഡിയും ആഗ്രഹിച്ചു.

1864-ൽ എമ്മ-മുഡി ദമ്പതികൾക്ക് ആദ്യത്തെ പെൺകുഞ്ഞ് പിറന്നു. കുഞ്ഞിന് രണ്ടു വയസ്സായപ്പോൾ എമ്മ ഒരു ബന്ധുവിനോടു പറഞ്ഞത്, കൂസ്യുതിയുടെ കാര്യത്തിൽ മുഡിയുടെ ചെറുപ്പകാലത്തിന്റെ തനിപ്പതിപ്പ് ആണെന്നാണ്. മുഡി ശുശ്രൂഷകൾക്കായി പോകുമ്പോൾ എമ്മ കുഞ്ഞുമൊത്ത് ഭവനത്തിൽ ഉത്തരവാദിത്തത്തിൽ മുഴുകി. മുഡി നല്ല ആരോഗ്യവാനും എപ്പോഴും ഉൻമേഷമുള്ളവനുമായിരുന്നെങ്കിലും എമ്മ, ആസ്മാ രോഗിയും തലവേദനയാൽ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നവളുമായിരുന്നു. ആസ്മായുടെ അസ്വാസ്ഥ്യം കഠിനമായ

പ്പോൾ ഡോക്ടറുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്ക് ഒരു കപ്പൽ യാത്രയ്ക്കു പദ്ധതി ഇട്ടു. കടൽക്കാറ്റ് ആസ്മാ രോഗികൾക്ക് നല്ലതാണ്ല്ലോ.

കുഞ്ഞിനെ അമ്മവിട്ടിലേൽപ്പിച്ച് മുഡിയും എമ്മയും 1867-ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു കപ്പൽ കയറി. കടൽയാത്ര എമ്മയ്ക്ക് ആശ്വാസം കൊണ്ടുവന്നെങ്കിലും, കപ്പലിൽ കയറിയപ്പോൾ മുഡിക്ക് കടൽചൊറുക്ക് (Sea sickness) തുടങ്ങി. ഛർദ്ദിച്ചു ക്ഷീണിതനായി കട്ടിലിൽ കിടപ്പു തന്നെയായിരുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ “എനിക്കു കപ്പൽ യാത്ര മതിയായേ!” എന്നു മുഡി പറഞ്ഞുവെങ്കിലും പിന്നീടും എത്രയോ തവണ തലങ്ങും വിലങ്ങും കപ്പൽ യാത്ര ചെയ്തു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പോകണമെന്നു തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ തന്നെ, താൻ ആദരിക്കുന്ന രണ്ടു വ്യക്തികളെ അവിടെ വച്ച് കാണണമെന്ന് ആശ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു- ചാൾസ് സ്പർജനും ജോർജ്ജ് മുളളറും. സ്പർജൻ അന്നു ലണ്ടനിലെ മെട്രോപ്പോളിറ്റൻ ട്രാൻസ്പോർട്ടേഷൻ ഓഫീസിൽ പ്രസിഡന്റായിരുന്നു. മുഡിയും എമ്മയും അവിടെ ചെന്നു. അതിനെക്കുറിച്ച് എമ്മ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു: “സ്പർജൻ പ്രസിഡന്റായിരുന്നെങ്കിൽ തുടങ്ങിയത് മുതൽ മുഡി ഇമെമ്പ്ലോയ്മെന്റ് അഫ്ഫയർസ് നോക്കിയിരുന്നു. മീറ്റിംഗിനു ശേഷം എമ്മയോടു പറഞ്ഞു: “ഹോ! എനിക്കും ഇതുപോലെ പ്രസിഡന്റായിരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ!” സ്പർജനുമായി അല്പനേരത്തെ കൂടിക്കാഴ്ചയ്ക്കും മുഡിക്ക് അവസരം ലഭിച്ചു.

പിന്നീട് ജോർജ്ജ് മുളളറിനെ കാണുവാനായി ബ്രിസ്റ്റണിൽ പോയി. മുളളറിന്റെ രണ്ടായിരത്തോളം വരുന്ന കുട്ടികളുള്ള അനാ

ഥശാലകളെല്ലാം മുഡി ആവേശത്തോടെ നോക്കിക്കണ്ടു. മുഡിയോടൊപ്പം നടക്കാൻ വ്യഭനായ മുളളർ പാടുപെട്ടു. തുടർന്നു മുളളറുമായി സംസാരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനയും ദൈവത്തിലുള്ള ആശ്രയവും മുഡിയെ കൂടുതൽ വിനയാനിതനാക്കി. താൻ മുൻകൈയെടുത്തു പണി കഴിപ്പിച്ച ഷിക്കാഗോയിലെ ഇല്ലിനോയ് സ്കൂൾ ചർച്ച്, വൈ.എം.സി.എ. ഹാൾ എന്നിവയ്ക്കായി നടത്തിയ ഫണ്ടു പിരിവ് നെപ്പറ്റി മുഡി വാചാലനായപ്പോൾ മുളളർ നിശബ്ദനായി കേട്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ അനാഥാലയങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി താൻ ആരോടും പണം ചോദിക്കുന്നില്ല, പ്രാർത്ഥിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുന്നുവെന്നു മുളളർ പറഞ്ഞപ്പോൾ മുഡി ലജ്ജിച്ചു പോയി. മുളളറിൽക്കൂടി ദൈവം മുഡിയോടു സംസാരിച്ചു. മുഡി തന്റെ സ്വന്തം കഴിവിലും അധ്വാനത്തിലുമാണ് ആശ്രയിച്ചിരുന്നത്. ദൈവത്തിലാശ്രയിക്കേണ്ടതിന്റെ ഒരു വലിയ ആവശ്യബോധത്തിലേക്കു മുഡി വന്നു. മുളളറിന് നന്ദി പറഞ്ഞു മുഡി മടങ്ങി.

മുഡിയും എമ്മയും ഷിക്കാഗോയിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ സുഹൃത്തുക്കൾ അവരെ പുതിയ ഭവനത്തിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി. സ്വന്തം കാര്യങ്ങൾക്കു പ്രാധാന്യം നൽകാത്ത മുഡിക്കു സുഹൃത്തുക്കൾ സമ്മാനിച്ച ഒരു പുതിയ വീടായിരുന്നു അത്. 1869-ൽ അവരുടെ ദാമ്പത്യ വല്ലരിയിൽ ഒരു ആൺ കുഞ്ഞു കൂടി പിറന്നു. 1871-ൽ ഷിക്കാഗോയിലുണ്ടായ വലിയ തീപിടുത്തത്തിൽ മുഡിയും കുടുംബവും അകപ്പെട്ടു. തീ മുഡിയുടെ സ്ഥലത്തേക്കും വ്യാപിക്കുന്നവെന്നു കണ്ട

പ്പോൾ അയൽക്കാരന്റെ കുതിരവണ്ടിയിൽ ആദ്യം കുഞ്ഞുങ്ങളെ കയറ്റി വിട്ടു. വെപ്രാളത്തിനിടയിലും മുഡിയുടെ വലിയൊരു ഛായാചിത്രം ചുവരിലുണ്ടായിരുന്നതും ഇളക്കിയെടുത്താണ് എമ്മ രക്ഷപ്പെട്ടത്. എമ്മ അതിളക്കിയെടുക്കാൻ പ്രായസപ്പെട്ടപ്പോൾ മുഡി ധൃതി കൂട്ടി, “അതൊക്കെ കളഞ്ഞിട്ട് നീ പെട്ടെന്ന് വരു.” തക്കം പാർത്ത് അവിടെയത്തിയ കൊള്ളസംഘത്തിലൊരാൾ എളുപ്പത്തിൽ ചിത്രം ഇളക്കി എമ്മയുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. അവർ ഒരു സുരക്ഷിത സ്ഥാനത്തെത്തി. എന്നാൽ 24 മണിക്കൂറിനു ശേഷമാണ് കുഞ്ഞുങ്ങൾ രണ്ടുപേരും സുരക്ഷിതരായിരിക്കുന്നുവെന്ന വാർത്ത ലഭിച്ചത്. മുഡിയുടെ മകളുടെ ഓർമ്മയിൽ, ഭായാനകമായ ആ രാത്രിക്കു ശേഷമാണ് എമ്മയുടെ മുടി നരയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. മുഡിയുടെ ഭവനം, മുഡി പണി കഴിപ്പിച്ച ചർച്ച്, വൈ.എം.സി.എ. ഹാൾ എന്നിവയെല്ലാം ചാമ്പലായി. എന്നാൽ ദുരന്തനിവാരണ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മുഡി ഒരു വലിയ പങ്കു വഹിച്ചു.

കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ആരോഗ്യം, വിദ്യാഭ്യാസം എന്നിവ മൂലം എമ്മയ്ക്ക് മുഡിക്കൊപ്പം യാത്ര ചെയ്യാൻ കഴിയാതെ വന്നതു മുഡിക്കു ബുദ്ധിമുട്ടായി. കാരണം, സദ്യശ. 31:10-ൽ പറയുന്നതുപോലെ സദ്ഗുണമുള്ള ഭാര്യ ആയിരുന്നു എമ്മ. അവളുടെ വില യാത്രകളിൽ മുഡിക്ക് മനസ്സിലായിട്ടുണ്ട്. 1873-ൽ ബ്രിട്ടീഷ് ദ്വീപുസമൂഹങ്ങളിലേക്കു മുഡിയും കുടുംബവും പാട്ടുകാരൻ സാങ്കിയും കുടുംബവും ചേർന്നു യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. ലിവർപൂളിൽ കപ്പലിറങ്ങിയപ്പോഴാണ് തന്നെ ക്ഷണിച്ച സുഹൃത്തുക്കൾ രണ്ടുപേരും ആയിടെ മരിച്ചു

പോയി എന്ന വാർത്ത അറിഞ്ഞത്. എന്തു ചെയ്യും? തനിയെ അല്ലല്ലോ. കുടുംബങ്ങളുമുണ്ട്. ഇംഗ്ലണ്ടിലെത്തുന്ന കാലം മുതൽ ഇരു കുടുംബങ്ങളുടെയും സകല ആവശ്യങ്ങൾക്കും ഈ സുഹൃത്തുക്കളായിരുന്നു ആശ്രയം. മുഡി സാങ്കിയെ നോക്കി പറഞ്ഞു: “ദൈവം വാതിൽ അടച്ചതാണോ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ നാം തിരിച്ച് അമേരിക്കയിലേക്കു പോകും. മറിച്ച് ഇവിടെ ഒരു വാതിൽ തുറന്നാൽ നാം മുന്നോട്ട് പോകും.” പിരിമുറുക്കങ്ങൾക്ക് അയവു വരുത്താനായി, പതിവുപോലെ മുഡി തമാശ പ്രയോഗങ്ങൾ നടത്തി. എമ്മയും കൂടെ ചിരിച്ചെങ്കിലും ചിന്തകൾ പാഴാക്കിയില്ല. പിന്നെ മുഡിക്കരികിലേക്കു ചെന്നു ചോദിച്ചു: “ഡി.എൽ., നമ്മൾ ന്യൂയോർക്കിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുന്നതിന് തൊട്ടു മൻപുള്ള ദിവസങ്ങളൊക്കെ വലിയ തിരക്കിലായിരുന്നുല്ലോ. വന്ന കത്തുകൾ എല്ലാം നമ്മൾ നോക്കിയിരുന്നുവോ എന്നൊരു സംശയം.” മുഡി ഉടനെ കീഴകളെല്ലാം ഒന്നുകൂടി തപ്പി നോക്കി. അതാ, ഒരു കത്ത്! പൊട്ടിച്ചിട്ടേയില്ല. തുറന്നു വായിച്ചപ്പോൾ ഒരു തൽക്കാലാശ്വാസം. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്നുള്ള വൈ.എം.സി.എ. പ്രവർത്തകന്റെ കത്താണ്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ എപ്പോൾ വന്നാലും ഉടനെ തന്നെ അറിയിക്കണം എന്നതാണ് ഉള്ളടക്കം. ഉടനെ അദ്ദേഹത്തിന് ടെലിഗ്രാം അയച്ചു. അങ്ങനെ ആ പ്രതിസന്ധി നീങ്ങി. “വെറുതയാണോ നീ എന്റെ ബാലൻസ് വീലാണെന്ന് (ചലന നിയന്ത്രണ ചക്രം) ഞാൻ പറഞ്ഞത്!” മുഡി എമ്മയെ നോക്കിപ്പറഞ്ഞു.

തങ്ങളുടെ പന്ത്രണ്ടാം വിവാഹവാർഷികം കഴിഞ്ഞ് എമ്മ, സ്വന്തം അമ്മയ്ക്ക് ഇപ്രകാരം എഴുതി.

“എന്റെ ഭർത്താവിനെ ഞാൻ വളരെയധികം വില മതിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും ഞാൻ സന്തോഷവതിയാണ്.” എമ്മയോടൊത്തുള്ള വിശുദ്ധനാട് സന്ദർശനം മുഡിക്ക് പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു യാത്രയായിരുന്നു. തന്റെ രക്ഷിതാവായ യേശുവിന്റെ പാദങ്ങൾ പോയ വഴികളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചപ്പോൾ, പലപ്പോഴും മുഡിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി. ഓരോ സ്ഥലത്തും എത്തുമ്പോൾ എമ്മ ബൈബിളിൽ നിന്നും ആ ഭാഗം ഉച്ചത്തിൽ വായിക്കും. മുഡി അതു കേട്ട് അൽപ്പസമയം അവിടെ വിശ്രമിക്കും. നസറായനായ യേശുവിനു ശേഷം, യെരൂശലേമിലെ ഭിക്ഷക്കാരുടെയും കുഷ്ഠരോഗികളുടേയും നല്ല കാലമായിരുന്നു എമ്മ - മുഡികളുടെ സന്ദർശനകാലം. മുഡി ഇറങ്ങിവരുന്നതു നോക്കി അവർ ഹോട്ടലിനു മുമ്പിൽ കാത്തു നിൽക്കും. “അവൻ വാരി വിതറി ദരിദ്രൻമാർക്കു കൊടുക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു പോലെ (2 കൊരി. 9:9). മുഡിയും തന്നാലാവോളം കൊടുത്തു. മുഡിയുടെ ഒരു സ്നേഹിതൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്: മുഡിയെ തിരിച്ചു കപ്പലിൽ യാത്രയയ്ക്കാനും അവരിൽ ചിലർ ചെന്നിരുന്നത്രേ.

1876-ൽ മുഡിയെയും കുടുംബത്തെയും ദുഃഖത്തിലാഴ്ത്തിയ ഒരു സംഭവമായിരുന്നു, അനുജൻ സാമിന്റെ മരണം. ഒരു നാസ്തികനായിരുന്ന സാം കുറച്ചു നാളുകൾക്കു മുൻപു രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നത് മുഡിയെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. അതേ വർഷം തന്നെ, മുഡിയുടെ ആദ്യ കാല ശുശ്രൂഷയിൽ ഗാനങ്ങൾ പാടി സഹായിച്ചിരുന്ന ഫിലിപ്പ് ബ്ലിസ്, ഒരു ട്രെയിന പകടത്തിൽ മരണമടഞ്ഞതും മുഡിയെ ദുഃഖിപ്പിച്ചു.

തിരക്കുള്ള ശുശ്രൂഷകൾക്കുമധ്യേ മുഡിയുടെ അമ്മയ്ക്കും സഹോദരങ്ങൾക്കും കത്തെഴുതുന്നത് എമ്മയായിരുന്നു. സ്നേഹപൂർവ്വം സവിസ്തരം കത്തെഴുതുന്നതിൽ എമ്മ സന്തോഷം കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. ദൈവവചനവും അവർ ശരിയായി ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്നെയാവാം, മുഡിക്കു വരുന്ന കത്തുകൾക്കും എമ്മ മറുപടി നൽകിയിരുന്നു. അകാലത്തിൽ മക്കൾ നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു അമ്മയ്ക്ക് ഇയ്യോബിന്റെ ജീവിതത്തിൽ നേരിട്ട കഷ്ടതകളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി എമ്മ ഇപ്രകാരം എഴുതി: ‘ഇയ്യോബിന് ദൈവം സമ്പത്തുകളെല്ലാം ഇരട്ടിയായി നൽകിയെങ്കിലും, മക്കളുടെ എണ്ണം ഇരട്ടിയാക്കാത്തതിന്റെ കാരണം നിത്യതയിൽ അവർ സുരക്ഷിതരായി എത്തിച്ചേർന്നു എന്നതുകൊണ്ടാണല്ലോ.’

മുഡിയുടെ സാമാന്യബുദ്ധിയും പെട്ടെന്നു നിരാശനാകാത്ത സ്വഭാവവും കർത്തൃസേവയ്ക്കു വളരെ സഹായകമായി. സ്വഭാവത്തിൽ അജഗജാന്തരം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും രണ്ടുപേരും തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ സകല ജാഗ്രതയോടുംകൂടെ കാത്തു (സദൃ. 4:23). നിത്യജീവന്റെ ഉറവ അവരിൽ നിന്നും ഒഴുകി. മകൻ പോൾ മുഡിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഡി.എൽ. മുഡിയുടെ ഹൃദയം എമ്മയെ നല്ലവണ്ണം വിശ്വസിച്ചു (സദൃ. 31:11). എന്നാൽ മുഡി, എമ്മയെ നോക്കി “എന്റെ പ്രിയേ, നീ സുന്ദരി, സുന്ദരി തന്നെ!” എന്നു മനസ്സിൽ ഏറ്റവും ഉറപ്പിച്ചതെപ്പോഴാണെന്നോ? - വാർദ്ധക്യത്തിലായിരുന്ന മുഡിയുടെ മാതാവിന്, എമ്മ ആത്മാർത്ഥമായി പരിചരണം നൽകിയപ്പോൾ!

(തുടരും)
(ക്രിസ്റ്റി സന്തോഷ്)

യേശുവിനായി നിങ്ങളുടെ ഭൃത്യന്മാരെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നു.”

സഹോദരിസഹോദരന്മാരേ, നമ്മുടെ ദീമുഖമായ സന്ദേശം ഇതാണ്. ഇപ്രകാരം ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതിനെ ഒരു മനുഷ്യനും വേർപിരിക്കാതിരിക്കട്ടെ. സമ്പൂർണ്ണസുവിശേഷം ഇതത്രേ. അതിന്റെ പകുതി മാത്രം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നവരെന്ന് കുറ്റം ഒരിക്കലും നമുക്ക് ഉണ്ടാകാതിരിക്കട്ടെ. എന്തെന്നാൽ ഈ സന്ദേശം അതിന്റെ സമ്പൂർണ്ണതയിൽ അറിയിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ ക്രിസ്തു നമ്മിൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നതായി വിജാതീയജനങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുകയുള്ളൂ. ഇന്ന് ഇതിന്റെ അഭാവമാണു നമ്മുടെ രാജ്യത്തു കർത്താവിന്റെ വേലയ്ക്കു തടസ്സമായിരിക്കുന്നത്.

നാം ഭൃത്യന്മാരായിത്തീരണമെങ്കിൽ നാം യഥാർത്ഥത്തിൽ താഴ്മയുള്ളവരാകണം. നമ്മുടെ ഉയർന്ന നിലയിൽനിന്നു താണിറങ്ങുന്ന മനോഭാവം താഴ്മയാണെന്നു നാം തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്. വലിയവരെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നവർ ചെറിയവരുടെയടുത്തേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുക എന്നതു പ്രയാസം കുറഞ്ഞ ഒരു കാര്യമാണ്. സ്വാർത്ഥമതികളായ രാഷ്ട്രീയക്കാർ പോലും അതു ചെയ്യുന്നുണ്ട്. നാം വലിയ ആളുകളാണെന്ന ഒരു ഉന്നതാഭിപ്രായം നമ്മെപ്പറ്റിത്തന്നെ ഹൃദയത്തിൽ വച്ചുപുലർത്തിക്കൊണ്ടു താണകിടയിലുള്ളവരുടെ അടുക്കലേക്കു കൂട്ടായ്മയ്ക്കായി നാം ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുകയും ആ മനോഭാവത്തെ താഴ്മയെന്നു നാം ധരിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. അല്ല, അതൊരിക്കലും താഴ്മയല്ല.

ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഞാനും മറ്റൊരുവനും തമ്മിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ലെന്ന് അംഗീകരിക്കുന്നതാണു സാക്ഷാൽ വിനയം. എനിക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും തമ്മിൽ പ്രകൃത്യാ നിലനിൽക്കുന്ന വ്യത്യാസങ്ങളെല്ലാം പരിതഃസ്ഥിതികൾ, സാഹചര്യങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയാൽ മാത്രം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവയാണ്. അവയെല്ലാം യേശുവിന്റെ ക്രൂശികൽ ഉച്ചാടനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ക്രൂശു നമ്മെയെല്ലാം കേവലം പുജ്യങ്ങളാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു. ഇത് എന്റെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഇതേവരെയും ക്രൂശികലേക്കു വന്നിട്ടില്ല എന്നതിനെയാണ് അതു കാണിക്കുന്നത്. ക്രൂശികൽ വന്നു നാം ജീവിതമാരംഭിക്കുമ്പോൾ ഫിലി. 2:3 നമ്മോടൊപ്പം ജീവിക്കുന്നതുപോലെ മറ്റുള്ളവരെ നമ്മെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠന്മാരെ നന്നെപ്പോലെ നമുക്കൊരു പ്രയാസവുമില്ല. അപ്പോൾ സമ്മതത്തോടും സന്തോഷത്തോടും ഏറ്റവും താഴത്തെ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുക എളുപ്പമാണ്. അപ്പോൾ ദൈവത്തിനു നമ്മെ ഉപയോഗിക്കുവാനും നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കും.

താൻ ദൈവജനത്തിന് ഒരു നേതാവായിത്തീരാൻ യോഗ്യനാണെന്ന് (നാൽപതു വയസ്സായപ്പോൾ) മോശ ചിന്തിച്ചിരുന്നു. ആ ചിന്ത നിലനിന്ന കാലത്തോളം ദൈവത്തിന് അദ്ദേഹത്തെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ സാധ്യമായിരുന്നില്ല (അപ്പോ. 7:25). ദൈവം മറ്റൊരു നാൽപതു വർഷക്കാലം അദ്ദേഹത്തെ മരുഭൂമിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അവിടെവെച്ച് അദ്ദേഹത്തെ

തകർക്കേണ്ടത് ആവശ്യമായിത്തീർന്നു. അവസാനത്തിൽ - “കർത്താവേ, ഈ പ്രവൃത്തി ചെയ്യേണ്ടതു ഞാനല്ല. ഞാൻ അയോഗ്യനാണ്. എനിക്കു സംസാരിപ്പാൻ പോലും കഴിവില്ല” എന്നു പറയുന്ന ഒരവസ്ഥയിലേക്കു മോശ വന്നുചേർന്നു. (വാസ്തവത്തിൽ മോശ അങ്ങനെ അർത്ഥമുദ്ദേശിക്ക തന്നെ ചെയ്തു. പൊള്ളവാക്കുകൾ പറയുന്ന ചിലരുടെതുപോലെയുള്ള ഒരു വ്യാജവിനയമായിരുന്നില്ല മോശയുടേത്.) അപ്പോൾ മാത്രമേ ദൈവത്തിനു മോശയെ ഉപയോഗിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. അപ്പോൾ മോശയ്ക്കു തന്നിലുണ്ടായിരുന്ന തൻപോരിമയെന്ന ഭാവം നിശ്ശേഷം നീങ്ങിപ്പോയിരുന്നു. നാൽപതു വയസ്സുണ്ടായിരുന്ന കാലത്തു സ്വന്ത ശക്തികൊണ്ടു മോശയ്ക്ക് ആകെ ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞത് ഒരു ഈജിപ്റ്റുകാരനെ മണലിൽ മറവുചെയ്കയായിരുന്നു. ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ തകർത്തതിനു ശേഷമാകട്ടെ, ഈജിപ്റ്റുകാരുടെ മുഴുവൻ സൈന്യത്തെയും ചെങ്കടലിൽ അദ്ദേഹം മറവുചെയ്തു. തകർച്ചയുടെ ഫലം ഇപ്രകാരമാണ്.

യേശുക്രിസ്തു അഞ്ചപ്പമെടുത്ത് അവയെ അനുഗ്രഹിച്ചാൽ മാത്രം മതിയാവുകയില്ല. പുരുഷാരം തിന്നു തൃപ്തരാകണമെങ്കിൽ അവ നൂറുകണക്കിന് ആവശ്യമാണ്. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ നിരന്തരം ആവർത്തിക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു പരിപാടിയാണിത്. ദൈവം നമ്മെ എടുക്കുന്നു, അനുഗ്രഹിക്കുന്നു, നൂറുകണക്കിന് അങ്ങനെ നമ്മെ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ ഇത്രയധികം ജനത്തെ പോഷിപ്പിക്കുവാൻ നമ്മെ ഉപയോഗിച്ചതുമൂലം നാം ഉന്നതഭാവമുള്ളവരായിത്തീരാൻ ഇടയു

കൂശു നമ്മെയെല്ലാം കേവലം പൂജ്യങ്ങളാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു. ഇത് എന്റെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഇതേവരെയും ക്രൂശികളേക്കു വന്നിട്ടില്ല എന്നതിനെയാണ് അതു കാണിക്കുന്നത്. ക്രൂശികൾ വന്നു നാം ജീവിതമാരംഭിക്കുമ്പോൾ ഫിലി.

2:3 നമ്മോടൊ ഇണാപിക്കുന്നതുപോലെ മറുവളവരെ നമ്മെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാരെന്നെണ്ണുവാൻ നമുക്കൊരു പ്രയാസവുമില്ല.

അപ്പോൾ സമ്മതത്തോടും സന്തോഷത്തോടും ഏറ്റവും താഴത്തെ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുക എളുപ്പമാണ്. അപ്പോൾ ദൈവത്തിനു നമ്മെ ഉപയോഗിക്കുവാനും നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കും.

ണ്ട്. തമ്മൂലം അവിടുന്ന് വീണ്ടും നമ്മെ എടുത്തു വീണ്ടും നൂറുകണക്കിന്. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഈ പരിപാടി തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ നൂറുകണം അഥവാ തകർച്ച നാം എത്രയധികം ആഗ്രഹിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യമാണ്! ഒരു ചെറിയ അണു തകർക്കപ്പെടുമ്പോൾ എത്ര വലിയ ശക്തിയാണ് അതിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നത്! അങ്ങനെയെങ്കിൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ആദ്യം സഭയിലെ നേതാക്കന്മാരും പിന്നീടു സഭാജനങ്ങൾ മുഴുവനും ദൈവത്താൽ നൂറുകണക്കിന് പക്ഷം എത്ര വലിയ ശക്തി

യായിരിക്കും മോചിതമായിത്തീരുന്നത്!

വേർതിരിക്കുന്ന അടയാളം

ആത്മീയരംഗത്തു കള്ളനാണയങ്ങൾ പ്രചരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു വ്യാജത്തെക്കണ്ടു സത്യമെന്നു മനുഷ്യർ ഭ്രമിക്കുന്ന പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഒരു യഥാർത്ഥ ദൈവഭൃത്യനെ വേർതിരിച്ചറിയാൻ ഉതകുന്ന അടയാളം എന്താണെന്നു ഞാൻ എന്നോടടുത്തെന്ന പലപ്പോഴും ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അദ്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയാണോ അത്? അല്ലതന്നെ. കാരണം ദുർഭുതങ്ങൾക്കും അദ്ഭുതങ്ങൾ കാട്ടുവാൻ കഴിവുണ്ട്. അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുവാനുള്ള കഴിവാണോ അത്? അല്ല, ദുർഭുതങ്ങൾക്കും അതു പകർത്തുവാൻ സാധ്യമാണ്. പ്രാഥമികമായി ഇവയൊന്നുമല്ല ആ അടയാളം.

യേശുവിന്റെ അനുയായിയെ വേർതിരിക്കുന്ന അടയാളം ക്രൂശിന്റെ ആത്മാവ് അഥവാ ക്രൂശിന്റെ മനോഭാവമാണെന്ന നിഗമനത്തിലാണു ഞാൻ വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ളത്. തന്റെ ജീവിതത്തിൽ ക്രൂശിനെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവനാണു യഥാർത്ഥ ദൈവഭൃത്യൻ. തന്റെ ആത്മാഭിമാനത്തെയും ആത്മവിശ്വാസത്തെയും സ്വയത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ച മനോഭാവത്തെയും തന്നെ സംബന്ധിച്ച സകലത്തെയും മതിപ്പിക്കുകയും തന്നെത്തന്നെ കുറച്ചുകുറച്ച് ഒരു പുഷ്പമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരുവൻ തന്നെ. സത്യമായും കർത്താവിനെ സേവിക്കുന്ന ഒരുവനെ തന്നെത്തന്നെ സേവിക്കുന്ന ഒരുവനിൽനിന്നു വേർതിരിച്ചറിയുവാനുള്ള വ്യക്തമായ ലക്ഷണം ഇതു മാത്രമാണ്. മറ്റെല്ലാ തെളിവുകളും വഞ്ചനാത്മക

മായിത്തീരാം.

നാം നമ്മുടെ ഇനത്തെത്തന്നെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു

ഇന്നു നമ്മുടെ സഭയിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്ന ആളുകളെയും പൊങ്ങച്ചക്കാരായ മുപ്പന്മാരെയും അധികാരപ്രമത്തരായ ശുശ്രൂഷകന്മാരെയും പറ്റി നാം അസ്വസ്ഥരാണോ? വർഷങ്ങളായി നാം വിതയ്ക്കുന്നതുതന്നെ നാം കൊയ്തെടുക്കുകയും നമ്മുടെ ഇനത്തെത്തന്നെ നാം പുനഃസൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരുവ്യവസ്ഥയല്ലേ അത്? നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ നമുക്കുണ്ടായിരുന്നതും ഇപ്പോഴുള്ളതുമായ പൊങ്ങച്ചവും നിഗളവും നമ്മുടെ ആത്മീയ സന്തതികളിൽ വെളിപ്പെടുവരുന്നതല്ലേ അവിടെ നാം കാണുന്നത്? അതു നമ്മെ അദ്ഭുതപ്പെടുത്തേണ്ട കാര്യമില്ല.

അതിനാൽ “കർത്താവേ, ഞങ്ങൾക്ക് ഒരുണർവിനെ അയച്ചുതരണമേ” എന്നു നാം നിലവിളിക്കുമ്പോൾ കർത്താവു നൽകുന്ന മറുപടി ഇതാണ്: “എന്റെ നാമം വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന എന്റെ ജനം തങ്ങളെത്തന്നെ താഴ്ത്തി പ്രാർത്ഥിക്കുമെങ്കിൽ ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു കേട്ട് അവരുടെ ദേശത്തിനു സൗഖ്യം വരുത്തിക്കൊടുക്കും” (2 ദിന. 7:14). ഹാ കഷ്ടം! നമ്മുടെ ദേശത്തിനു സൗഖ്യം എത്ര ആവശ്യം! ദൈവം ഉണർവു താമസിപ്പിക്കുന്നു എന്നു നാം പറയരുത്. സഹോദരന്മാരേ, തടസ്സം നമ്മിൽത്തന്നെയാണ്.

ഭൃത്യന്മാരായി വെള്ളം ഒഴിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ മനസ്സുള്ളവരെ നമ്മുടെ ഇടയിൽ ദൈവം കണ്ടെത്തട്ടെ.

(അവസാനിച്ചു)

THE SERMON ON THE MOUNT-III

Sandeep Poonen

Question:

Can you give me a summary of the teachings of Jesus?

Answer:

This is a continuation from my answer over the last 2 months where I was paraphrasing the Sermon on the Mount in ordinary language. I had finished Matthew 5, so I pick it up from there here. I have written this in the form of a letter from God PERSONALLY to me – because that’s how I see God’s Word. It’s not a set of edicts and commands; it’s a letter written by the God who is love. I will split it up over the next few months. I hope that my personal paraphrase will bring fresh meaning to passages that we might already know.

MY PARAPHRASE ON THE SERMON ON THE MOUNT (PART 3)

Matthew 6:1-18

So let’s talk a bit more about some of the signs of hypocrisy in some of your religious activities:

■ **Giving and Fasting :**
Very simply, do your best to do all your giving and your fasting in secret. There is so much honor-seeking in all the subtle and religion-coated ways in which humans reveal their giving and fasting. So fight to keep your giving and your fasting hidden. Don’t worry, I keep accurate accounts of EVERYTHING, and I don’t miss a single thing. You will have your reward from Me!

YOUTH SECTION

■ **Prayer:** Oh my, prayer is probably where hypocrisy festers *most* among Christians here. The songs you sing as prayers, the prayers you pray - there are so much lies being said. So first of all, don't pray mindlessly. Pray with purpose, and believe me, I listen to you when you come sincerely and with a heart fully surrendered to Me. And also remember these broad guidelines about prayer:

■ Pray primarily with the **PURPOSE** of aligning yourself more and more closer to God (v 9-13)

■ Your prayers can change events and circumstances. I don't know if you really believe this, but it's true. So ask for the practical needs of you and those around you. And don't only think about yourself when you pray – see that you are a part of an “us” – others that I have put in your life (v 9-13)

■ Even if you don't see the answers to the prayers in the way you expect, trust Me on this one thing: I am ordering all things in the **BEST** possible way. And the best possible way is the one where I am most lifted up and magnified.

■ Just one last thing about prayer. Don't even think about

talking to Me if you still hold grudges against others and refuse to forgive them. Let go of that hold you have on them. Let me put this as plainly as I possibly can: **I simply cannot and will not tolerate those who refuse to forgive.**

Matthew 6:19-34

And here's another area that is an immediate deal-breaker to a relationship with Me: **GREED!** Keep your focus singularly on Me. Our relationship is exactly like a marriage relationship, so of course you know I desire your loyalty. This world system has been designed to satisfy your greed. So there are so many things on this earth that can tempt you to be greedy. And greed for anything in this world means that I've lost your heart to that.

So remember that this is a big issue for me. **You're either going to spend your emotions being greedy for something this world offers, or you're going spend your emotions being devoted to Me!** And let me give you the first sign that you are giving in to the greed of this world system: **You struggle with WORRY.**

■ Look, I know you must take care of your family and its needs. But is that what your life

revolves around? And is that what gives you most joy and excitement? Then you're going to definitely struggle with worry.

■ Let me ask you a few questions: What are you most excited about? What are you most troubled about? What do you generally go to sleep thinking about? If you are **not** most excited and interested about My plans and principles for you and your family and your church and the world, then you are going to be worried and you are submitting yourself to the wrong things. Now oftentimes, it's the normal and the necessary stuff that can unnecessarily occupy all your thoughts and distract you from a devotion to Me. Keep fighting to make My agenda and My prescriptions of living life the primary focus of your life.

Matthew 7:1-6

Wow, we've covered a lot. I've just got a few more things to say...And there are some important ones here.

I've talked so much about holiness, about compassion, about your interactions with Me, and your fight against this world system.

(please mail your genuine doubts to: sandeep@poonen.org)

But even if you obey all that I've said so far, there's one sin that can spoil it all. So listen carefully. **Do not judge others!** You do this and you will squander all the holiness that you have obtained from overcoming the various sins I just spoke about (Matthew 5 & 6). When you have a judgmental spirit, you throw all that wonderful "New Covenant spirituality" to the dogs. That spirit of pride and judgment will end up tearing apart all your other righteousness to pieces.

Matthew 7:3-5

I mean it - you judge yourself and leave all other judging to Me! Whatever sin you might see in others and judge them about, is trivial compared to the sin of judging that you are guilty of! Let Me put it this way: When you judge others, you prove that you are spiritually blind. And because you are so insecure about your spiritual blindness, you find little areas to find fault in others - as a way of distracting everybody from seeing the HUGE problems that you have. But I am not fooled. So judge yourself and ask for My help to get rid of that blindness.

I'll conclude this in my next installment.

യഥാർത്ഥ പ്രവാചകനെ (കള്ളപ്രവാചകനെയും)

തിരിച്ചറിയുന്ന വിധം

21-ാം പേജിൽ നിന്ന് തുടർച്ച

ച്ചതെന്നു യേശു തുടർന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. തീർച്ചയായും ആട്ടിൻകുട്ടത്തിന്റെ പാൽകൊണ്ട് ഉപജീവിക്കുവാൻ ഇടയന് അനുവാദമുണ്ട് (1 കൊരി. 9-ാം അധ്യായം). എന്നാൽ അതിനപ്പുറത്തേക്ക് അതു നീണ്ടുപോകുമ്പോൾ ആദിമ സഭ അങ്ങനെയുള്ള വരെ കള്ളപ്രവാചകന്മാർ എന്നു തിരിച്ചറിയുമായിരുന്നു. ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിക്കുന്ന കുട്ടുസഹോദരന്മാർക്കു വേണ്ടി പണം ആവശ്യപ്പെടാം (2 കൊരി. 8-ാം അധ്യായം). എന്നാൽ തനിക്കായിട്ടുതന്നെ ഒരാൾ പണം ചോദിക്കുമ്പോൾ അയാളെ കള്ളപ്രവാചകൻ എന്നു തിരിച്ചറിയണമെന്നു ക്രിസ്തീയ ധർമ്മികത സംബന്ധിച്ച ആദ്യ നൂറ്റാണ്ടിലെ ഗ്രന്ഥം നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തീയ ധർമ്മികതയിലെ ഈ ആദ്യ ലക്ഷണം ഇന്നത്തെ വിശ്വാസലോകത്തിലെ പ്രവണതകളോടു ചേർത്തു വായിച്ചാലോ? ഒരു പക്ഷേ സൂക്ഷ്മാംശങ്ങളിൽ ആദ്യ നൂറ്റാണ്ടും 21-ാം നൂറ്റാണ്ടും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടാകാം. എന്നാൽ പൊതുവെ പറഞ്ഞാൽ സുവിശേഷത്തിന്റെ മറവിൽ ഒരാൾ ധനസമ്പാദനത്തിനു മുതിർന്നാൽ അയാളെ കള്ളനാണയമെന്നു നാം തിരിച്ചറിയേണ്ടേ? ഓരാളുടെ വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യതയുടെയും കഴിവിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ അയാൾ ലോകത്തിൽ ഒരു സെക്കുലർ ജോലിക്കു പോയാൽ സമ്പാദിക്കാവുന്നതിന്റെ അനേകം ഇരട്ടി സുവിശേഷവുമായി പോയി സമ്പാദിച്ചാൽ എത്രയെല്ലാം

ന്യായീകരിച്ചാലും 'എവിടെയോ എന്തോ ചീഞ്ഞു നാറുന്നു'ണ്ടെന്നതു വ്യക്തം. 'സ്വർഗ്ഗീയ രാജാവിന്റെ മക്കൾ രാജാക്കന്മാരെപ്പോലെ നടക്കണ'മെന്നോ 'തന്നെ മാനിക്കുന്നവരെ താൻ മാനിക്കുമെന്നോ' ഒക്കെ പറഞ്ഞാലും ഈ ദുർഗ്ഗന്ധത്തെ മുടിവയ്ക്കാൻ കഴിയുമോ? ഇന്ത്യ പോലെ ബഹുസ്വരതയുള്ള ഒരു ദരിദ്ര രാജ്യത്ത് സുവിശേഷത്തിന്റെ മറവിലുള്ള പണസമ്പാദനം ആത്യന്തികമായി ദൈവനാമത്തിനു മഹത്വമാണോ ഉണ്ടാക്കുന്നതെന്ന് ആലോചിച്ചാൽ മാത്രം മതി നെല്ലും പതിരും തരിച്ചറിയാൻ കഴിയും.

കള്ള പ്രവാചകനെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള രണ്ടാമത്തെ ലക്ഷണം അയാൾ നിരന്തരം യാത്ര ചെയ്യാതെ ഒരിടത്തു സ്ഥിരമായി തങ്ങും എന്നതാണ്. മറിച്ച് യഥാർത്ഥ പ്രവാചകൻ ഒരു സഞ്ചാരിയായിരിക്കും. യേശു ശിഷ്യന്മാരെ ഈരണ്ടായി അയച്ചപ്പോൾ അവരോടു പറഞ്ഞത് ഒരു പട്ടണത്തിൽ നിന്നു മറ്റൊന്നിലേക്കു മാറി മാറിപ്പോകാനാണ്, അല്ലാതെ സ്ഥിരമായിട്ട് ഒരിടത്തു തങ്ങാനല്ല (മത്താ. 10:5-23; മർക്കോ. 6:6-12; ലൂക്കോ. 9:1-6). യേശു തന്നെയും ഒരിടത്തു സ്ഥിരമായി നില്ക്കാനുള്ള ആളുകളുടെ അഭ്യർത്ഥനയെ മാനിക്കാതെ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും താൻ പോകേണ്ടതാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞ് പട്ടണം തോറും ഗ്രാമം തോറും സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പത്രൊസ് കൊർനേലിയോസിന്റെ ഭവ

നത്തിൽ വച്ചു യേശുവിനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതും രണ്ടു കാര്യമാണല്ലോ. ഒന്ന്: അവിടുന്ന് നന്മ ചെയ്തു. രണ്ട്: പിശാചു ബാധിച്ചവരെ സൗഖ്യമാക്കിക്കൊണ്ട് സഞ്ചരിച്ചു (പ്രവ. 10:38). ഇതിന്റെയെല്ലാം അടിസ്ഥാനത്തിലാകണം യഥാർത്ഥ പ്രവാചകൻ സഞ്ചാരിയായിരിക്കും എന്ന് ആദിമ സഭ ഉറപ്പിച്ചത്.

ആട്ടെ, ഇതിന്റെ ആന്തരികാർത്ഥമെന്താണ്? ഈ ലക്ഷണത്തെ ഇന്നത്തെ വിശ്വാസലോകത്തിലെ നിലപാടുകളോടു ചേർത്തു വായിക്കുമ്പോൾ നാം എടുക്കേണ്ട പാഠം എന്താണ്? സഞ്ചാരി എന്നത് ഒരു മനോഭാവമാണ്. യേശു പറഞ്ഞു 'എന്റെ രാജ്യം ഐഹികമല്ല.' എന്നാൽ ഇന്ന് ഇതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായി സുവിശേഷത്തിന്റെ മറവിൽ ഉണ്ടാകുന്ന പ്രസ്ഥാനവൽക്കരണം (Institutionalization) വ്യാജപ്രവാചകന്റെ താത്പര്യമാണ്. ഇന്നു ശുശ്രൂഷയുടെ പേരിൽ ഈ ലോകത്തിൽ തന്നെ പലരും ഒരു സാമ്രാജ്യം കെട്ടിപ്പടുക്കുകയാണ്. സംഘടനയും കേന്ദ്രീകൃത സംവിധാനവും പ്രസിഡന്റും ഡയറക്ടറും തിരഞ്ഞെടുപ്പും എല്ലാമായി സുവിശേഷത്തിന്റെ മറവിൽ ഇവിടെത്തന്നെ ആസ്ഥാനം ഉറപ്പിക്കുന്നതു യാത്രയില്ലാതെ ഒരിടത്തു സ്ഥിരമായി തങ്ങുന്ന കള്ളപ്രവാചകന്റെ ലക്ഷണത്തോടു ചേർത്തു വായിക്കാം. അതുപോലെ 'നന്മ സുവിശേഷിക്കുന്നവരുടെ കാൽ എത്ര മനോഹരം' (റോമ. 10:15; യെശ. 52:7) എന്ന വചനത്തിനും ഇവിടെ പ്രസക്തിയു

ണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. നന്മ സുവിശേഷിക്കുന്നവരുടെ വായ് എത്ര മനോഹരം എന്നല്ലേ വാസ്തവത്തിൽ വേണ്ടത്, കാരണം അധരംകൊണ്ടാണല്ലോ നന്മ സുവിശേഷിക്കുന്നത്? എന്നാൽ 'കാൽ' എന്നാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. കാല്, നടപ്പിനെ, സഞ്ചാരത്തെ, ഇവിടെ ആസ്ഥാനം ഉറപ്പിക്കാത്ത യഥാർത്ഥ പ്രവാചകന്റെ മനോഭാവത്തെ കാണിക്കുന്നു. അതു മനോഹരമാണ്.

വ്യാജപ്രവാചകനെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള മൂന്നാമത്തെ ലക്ഷണമായി ക്രിസ്തീയ ധർമ്മികതയുടെ ഏടുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്, അവരുടെ വാക്കും പ്രവൃത്തിയും തമ്മിലുള്ള അകലമാണ്. കള്ളപ്രവാചകനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രസംഗവും പ്രവൃത്തിയും രണ്ടു തട്ടിലായിരിക്കും. ബൈബിളിനുള്ള അവന്റെ നിർവ്വചനം ഇങ്ങനെയാണ്: 'എനിക്കു പ്രസംഗിക്കാനും നിനക്ക് അനുസരിക്കാനുമുള്ള പുസ്തകം.' പ്രസംഗത്തിൽ നിന്നു പ്രവൃത്തിയിലേക്കുള്ള സ്വന്തം ജീവിതത്തിലെ ദുരം അവനെ പൊള്ളിക്കുന്നില്ല!

എന്നാൽ വാക്കും പ്രവൃത്തിയും യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ പൂർണ്ണമായും ഒന്നായിരുന്നു. യേശു പ്രസംഗിച്ചത് ഒരു മലമേൽ ഇരുന്നാണ് (മത്താ. 5:1). എന്നാൽ യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ പ്രസംഗത്തിന്റെ ഈ മല മാത്രമല്ല ഉണ്ടായിരുന്നത്. തൊട്ടടുത്ത് പ്രവൃത്തിയുടെ മറ്റൊരു മലകാണാം. അതു താൻ ക്രൂശിൽ മരിച്ച ഗോൽഗോത്ത മലയാണ്! 'പ്രവൃത്തിനിമിത്തം എന്നെ വിശ്വസിപ്പിൻ'

എഡിറ്റോറിയൽ

എന്നും അവിടുന്ന് ആഹ്വാനം ചെയ്തു (യോഹ. 14:11). തന്റെ വാക്കും പ്രവൃത്തിയും തമ്മിൽ എന്തെങ്കിലും അകലം കണ്ടെത്താൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. ‘നിങ്ങളിൽ ആർ എന്നെ പാപത്തെ കുറിച്ചു ബോധം വരുത്തുന്നു?’ (യോഹ. 8:46) എന്ന അവിടുത്തെ വെല്ലുവിളിക്ക് തന്റെ ശത്രുക്കൾക്കു പോലും ഒരു മറുപടി ഉണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ. ‘ചെയ്ത’ കാര്യങ്ങൾ മാത്രമാണ് അവിടുന്ന് ‘ഉപദേശിച്ചത്’ എന്നതിനാലാണ് (പ്രവൃ. 1:1) അവിടുത്തെ വാക്കും പ്രവൃത്തിയും തമ്മിൽ ഒട്ടും അകലം ഉണ്ടാകാതിരുന്നത്.

ഈ യേശുവിനെ മാതൃകയാക്കി വാക്കും പ്രവൃത്തിക്കും ഇടയിലുള്ള ദൂരം പരമാവധി കുറയ്ക്കുവാനുള്ള ശ്രമം യഥാർത്ഥ പ്രവാചകന് എപ്പോഴും ഒരു നിലവിളി നൽകും. യേശുവിന്റെ വിശുദ്ധിയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ കാഴ്ചയാണു തന്റെ പരിമിതിയെ കുറിച്ചുള്ള ബോധ്യം അവനു നൽകുന്നത്. പ്രവൃത്തിയിൽ അവിടുത്തോട് അടുത്തു വരികയും വാക്കിൽ നിരന്തരം അധമമായത് ഒഴിച്ചു ഉത്തമമായതിലേക്കു വന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ മാത്രമേ തനിക്കു ദൈവത്തിന്റെ സ്വരമായിരിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂവെന്ന് അവന് അറിയാം. യിരെമ്യാ പ്രവാചകന്റെ അനുഭവം അതായിരുന്നു (15:19). യേശുയാ പ്രവാചകന്റെ നിലവിളിയും ഈ കാര്യത്തിലേക്കു തന്നെയാണു വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത് (6:5). നിരന്തരം ഇത്തരം ഒരു പൊള്ളൽ അറിയുന്നവനായിരിക്കും യഥാർത്ഥ പ്രവാചകൻ (യിരെ. 20:9).

ഇതേസമയം കള്ളപ്രവാചകനെ അവന്റെ വാക്കും പ്രവൃത്തിയും തമ്മിലുള്ള അകലം പൊള്ളിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇതേ കാര്യത്താൽ ഒടുവിൽ അവൻ തീയ്ക്ക് ഇരയാകുമെന്നു കർത്താവു പറഞ്ഞു (മത്താ. 7:19-21)

മുകളിൽ വിവരിച്ച മൂന്നു ലക്ഷണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇന്നും വിശ്വാസലോകത്ത് നമുക്കു യഥാർത്ഥ പ്രവാചകന്മാരെ (കള്ളപ്രവാചകന്മാരെയും) തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയും. അങ്ങനെ തിരിച്ചറിയുന്ന ഒരു വൻ താൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞ യഥാർത്ഥ പ്രവാചകനെ കൈക്കൊള്ളേണ്ടതുണ്ടെന്നും കർത്താവു പറഞ്ഞു. കാരണം അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ ഈ കാലഘട്ടത്തിലേക്കു പ്രസ്തുത പ്രവാചകനെ അയച്ച ദൈവത്തെ തന്നെയാണല്ലോ അവൻ കൈക്കൊള്ളുന്നത് (മത്താ. 10:40). ഇതിന്റെ ഫലം അത്ഭുതാവഹമാണ്! തൊട്ടടുത്ത വാക്യത്തിൽ അത് ഇങ്ങനെ വിശദമാക്കുന്നു: “പ്രവാചകൻ എന്നു വച്ചു പ്രവാചകനെ കൈക്കൊള്ളുന്നവന് പ്രവാചകന്റെ പ്രതിഫലം ലഭിക്കും.” എത്ര വലിയ വാഗ്ദാനം.

ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ ദൈവത്തിന്റെ ഒരു യഥാർത്ഥ പ്രവാചകനോടു ചേർന്നു നില്ക്കുമ്പോൾ ആ പ്രവാചകനുള്ള പ്രതിഫലം തന്നെ നമുക്കും കൈയാളാൻ കഴിയും. എത്ര വലിയ സാധ്യതയാണിത്! ‘കേൾപ്പാൻ ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ.’

A TIME BOMB!

Peter Pollock

Scripture: I Cor 6: *Flee sexual immorality. Every sin that a man does is outside the body but he who commits sexual immorality sins against his own body.*

From this it would definitely appear that sexual misconduct is a special sin! Indeed, every other sin that a man commits is outside the body, but sexual deviance is different. When a man and woman get married it is a profound moment in the spiritual realm- the two become one! The consummation of marriage in the sexual act is the firming of the covenant, confirmed by the shedding of blood, breaking the hymen, and this establishes sacred ground that no man should dare trespass! Sex is for procreation and for the marriage bed alone! This ordinance should be honoured by all.

Lust, passion and perversion is unacceptable and God is very clear about that! The body is not for sexual immorality, it is the temple of the Holy Spirit, and should be recognized as such. The unrighteous will not enter the Kingdom of God. Do not be deceived by those who contend and debate otherwise! God could not be more adamant. It is a black and white issue with no gray areas! Fornicators will not make it, nor will adulterers, homosexuals or sodomites.

You don't have to understand any special languages or read into this message any special contexts, God considers sexual sin an abomination and it is a one-way ticket to hell. There is a natural reticence about sex and that is not a guilt complex as some might suggest. Sex is not just a brazen bodily function. It is very personal and very intimate relationship between a husband and a wife because God meant it to be that way! Sexual sin stains the deepest part of our identity. Sexual interference dents your girls and their ability or desire to have normal sexual relationships later in life. It is horrific the number of young girls who are abused by close relatives. Sexual sin pollutes the fountainhead of our highest creativity-procreation. Sexual sin breaks the bond of the deepest human relationship, marriage. It breaks trust with the body of Christ, the believers, and assaults the Lordship of Jesus Christ in your life. Virginity is not out of date! A couple of minutes of lust have ruined many lives because sex is beautiful in the right place – marriage- but outside it is a time bomb, a Satanic obsession and deception, just waiting to go off for those who regard it just as fun part of life's hedonistic cul-de-sac! ●

ജീവസന്ദേശങ്ങൾ

ബ്രദർ സാക് പുന്നൻ (ബാംഗ്ലൂർ) പ്രസംഗിക്കുന്നു

കാലപ്പഴക്കത്തിൽ ക്രൈസ്തവ ലോകത്തിനു കൈമോശം വന്ന ജീവസന്ദേശങ്ങൾ വീണ്ടും കേൾക്കുവാനുള്ള സുവർണാവസരം,

സ്ഥലം : സത്യൻ മെമ്മോറിയൽ ഹാൾ,
മുസിയാത്തിന് എതിർവശം

പാളയം, തിരുവനന്തപുരം

തീയതി : **2015 ഡിസംബർ 5 ശനി, 6 ഞായർ**

സമയം : **വൈകിട്ട് 6:30 മുതൽ 8:30 വരെ**

ഈ അത്മീയ വിരുന്നിലേക്കു ഹൃദയംഗമായ സ്വാഗതം!
പ്രവേശനം സൗജന്യം!!

ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ ഒരു മുന്നോട്ടുപോയി ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ?
വരിക, ഈ സമ്മേളനങ്ങൾ താങ്കൾക്ക് ഒരു പുതിയ ദിശാബോധം നൽകും.

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് : 09496100850

മൗലിക സത്യങ്ങൾ, മൂല്യമുള്ള ജീവിതത്തിന്